

Repertoriul jurisprudenței

CONCLUZIILE AVOCATULUI GENERAL
DOMNUL EVGENI TANCHEV
prezentate la 23 aprilie 2020¹

Cauza C-461/18 P

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd
împotriva
Distillerie Bonollo SpA,
Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA,
Distillerie Mazzari SpA,
Caviro Distillerie Srl,

Consiliului Uniunii Europene

„Recurs – Dumping – Importuri de acid tartric originar din China – Recurs introdus de un intervenient în primă instanță – Articolul 11 alineatul (9) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 – Acțiune în anulare introdusă de un producător din Uniune – Admisibilitate – Afectare directă”

Cuprins

I.	Cadrul juridic	3
II.	Istoricul cauzei	3
III.	Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată	5
IV.	Procedura în fața Curții și concluziile părților	6
V.	Recursul incident	7
A.	Argumentele părților	8
B.	Apreciere	10
1.	Cu privire la admisibilitatea recursului incident	10
a)	Admisibilitatea motivului unic invocat în sprijinul concluziilor principale ale Comisiei, în măsura în care este îndreptat împotriva punctelor 59 și 63 din hotărârea atacată	10

¹ Limba originală: engleza.

b) Admisibilitatea cererii Comisiei de respingere ca nefondat a celui de al cincilea motiv invocat în fața Tribunalului	11
c) Admisibilitatea cererii Comisiei de respingere de către Curte ca nefondat a celui de al cincilea motiv invocat în fața Tribunalului, în măsura în care acesta se referă la argumentele prezentate de Consiliu în răspunsul său la întrebările scrise ale Tribunalului.....	12
2. Cu privire la fond	13
a) Cu privire la concluziile principale ale Comisiei, prin care aceasta solicită anularea hotărârii atacate	13
b) Cu privire la concluziile subsidiare ale Comisiei, prin care aceasta solicită Curții anularea punctului 2 din dispozitivul hotărârii atacate	21
VI. Recursul principal	22
A. Argumentele părților.....	22
B. Apreciere.....	23
1. Cu privire la admisibilitatea recursului	23
2. Cu privire la admisibilitatea motivului unic	26
3. Cu privire la fond	27
VII. Cu privire la cheltuielile de judecată	33
VIII. Concluzie	34

1. Prin intermediul prezentului recurs, Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd solicită Curții anularea Hotărârii din 3 mai 2018, Distillerie Bonollo și alții/Consiliul (denumită în continuare „hotărârea atacată”)², prin care Tribunalul a anulat Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 626/2012 al Consiliului (denumit în continuare „regulamentul în cauză”)³.

2. Având în vedere că Changmao Biochemical Engineering nu a fost parte, ci intervenientă în procedura în fața Tribunalului, acest recurs prezintă Curții posibilitatea de a se pronunța asupra domeniului de aplicare al articolului 56 al doilea paragraf din Statutul Curții de Justiție (denumit în continuare „statutul”), care prevede că părțile care intervin în primă instanță pot introduce recurs împotriva unei decizii a Tribunalului numai atunci când această decizie îi privește în mod direct. De asemenea, prezenta cauză ridică problema domeniului de aplicare al articolului 11 alineatul (9) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului (denumit în continuare „regulamentul de bază”)⁴, care impune ca, în cazul în care se efectuează o reexaminare a măsurilor antidumping, să se aplice aceeași metodă ca în ancheta inițială, în măsura în care circumstanțele nu s-au schimbat. În plus, având în vedere că Comisia a introdus un recurs incident, prin care contestă constatarea Tribunalului în sensul

2 T-431/12, EU:T:2018:251.

3 Regulamentul din 26 iunie 2012 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 349/2012 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de acid tartric originar din Republica Populară Chineză (JO 2012, L 182, p. 1).

4 Regulamentul din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2009, L 343, p. 51).

că reclamantele, care sunt producători din Uniune, sunt vizate în mod direct de regulamentul în cauză, Curtea va trebui să stabilească dacă interpretarea condiției referitoare la afectarea directă din recenta Hotărâre din 6 noiembrie 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Comisia, Comisia/Scuola Elementare Maria Montessori și Comisia/Ferracci (C-622/16 P-C-624/16 P, EU:C:2018:873), se aplică în domeniul antidumpingului.

I. Cadrul juridic

3. Articolul 11 alineatul (9) din regulamentul de bază, intitulat „Durata, reexaminările și restituirile”, prevede după cum urmează:

„În toate anchetele de reexaminare sau de rambursare efectuate în temeiul prezentului articol, Comisia aplică, în măsura în care circumstanțele nu s-au schimbat, aceeași metodă ca și în ancheta care a avut ca rezultat impunerea taxei, ținându-se seama de dispozițiile articolului 2, în special de alineatele (11) și (12), și de dispozițiile articolului 17.”

II. Istoricul cauzei

4. Acidul tartric este utilizat în producerea vinului și a altor băuturi, ca aditiv alimentar și ca încetinitor de priză pentru ghips și în alte produse. În Uniunea Europeană, precum și în Argentina, acidul tartric L+ este fabricat pe baza produselor secundare de vinificație, denumite drojdii de vin. În China, acidul tartric L+ și acidul tartric DL sunt fabricate pe baza benzenului. Acidul tartric fabricat prin sinteză chimică are aceleași caracteristici fizice și chimice și este destinat aceluiași utilizări de bază precum cel fabricat pe baza produselor secundare de vinificație.

5. Changmao Biochemical Engineering este un producător-exportator chinez de acid tartric. Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl și Comercial Química Sarasa SL (denumite în continuare „reclamantele în primă instanță”) sunt producători de acid tartric din Uniune.

6. La 24 septembrie 2004, Comisia Europeană a fost sesizată cu o plângere referitoare la practici de dumping în domeniul acidului tartric, pe care au depus-o mai mulți producători europeni, printre care Industria Chimica Valenzana (ICV), Distillerie Mazzari și Comercial Química Sarasa.

7. La 30 octombrie 2004, Comisia a publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* avizul de deschidere a unei proceduri antidumping privind importurile de acid tartric originar din Republica Populară Chineză⁵.

8. La 27 iulie 2005, Comisia a adoptat Regulamentul (CE) nr. 1259/2005 de instituire a unui drept antidumping provizoriu la importurile de acid tartric originar din Republica Populară Chineză⁶.

9. La 23 ianuarie 2006, Consiliul Uniunii Europene a adoptat Regulamentul (CE) nr. 130/2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit la importurile de acid tartric originar din Republica Populară Chineză⁷.

5 JO 2004, C 267, p. 4.

6 JO 2005, L 200, p. 73, Ediție specială, 11/vol. 42, p. 22.

7 JO 2006, L 23, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 44, p. 170.

10. În temeiul Regulamentului nr. 130/2006, s-a acordat Changmao Biochemical Engineering și Ninghai Organic Chemical Factory (denumite în continuare „cei doi producători-exportatori chinezi”) statutul de societate care funcționează în condiții de economie de piață („SEP”), în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază. Au fost impuse taxe antidumping de 10,1 % și, respectiv, de 4,7 % asupra mărfurilor produse de cei doi producători-exportatori chinezi⁸. În cazul tuturor celorlalte societăți, a fost impusă o taxă antidumping de 34,9 %.

11. În urma publicării, la 4 august 2010, a unui aviz de expirare iminentă a anumitor măsuri antidumping⁹, Comisia a primit, la 27 octombrie 2010, o cerere de reexaminare a acestor măsuri depusă de cei cinci producători din Uniune menționați la punctul 5 de mai sus. La 26 ianuarie 2011, Comisia a publicat avizul de deschidere a unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor¹⁰.

12. La 9 iunie 2011, Comisia a primit o cerere pentru deschiderea unei reexaminări intermediare parțiale cu privire la cei doi producători-exportatori chinezi, în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază. Această cerere a fost depusă de cei cinci producători din Uniune menționați la punctul 5 de mai sus. La 29 iulie 2011, Comisia a publicat avizul de deschidere a unei reexaminări intermediare parțiale a măsurilor antidumping aplicabile importurilor de acid tartric originar din Republica Populară Chineză¹¹.

13. La 16 aprilie 2012, Consiliul a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 349/2012 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de acid tartric originar din Republica Populară Chineză, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din regulamentul de bază¹².

14. Regulamentul nr. 349/2012 a menținut taxele antidumping impuse prin Regulamentul nr. 130/2006.

15. În urma procedurii de reexaminare intermediară parțială care viza cei doi producători-exportatori chinezi, Consiliul a adoptat, la 26 iunie 2012, regulamentul în cauză, de modificare a Regulamentului nr. 349/2012.

16. În esență, regulamentul în cauză refuză statutul de SEP celor doi producători-exportatori chinezi și, după calcularea valorii normale construite pe baza informațiilor comunicate de un producător cooperant din țara analogă, și anume Argentina, majorează taxa antidumping aplicabilă produselor fabricate de cei doi producători-exportatori chinezi de la 10,1 % la 13,1 % și, respectiv, de la 4,7 % la 8,3 %¹³.

17. La 5 octombrie 2012, Changmao Biochemical Engineering a introdus o acțiune în anularea regulamentului în cauză.

8 A se vedea considerentele (14)-(17) ale Regulamentului nr. 1259/2005 și considerentele (12) și (42) ale Regulamentului nr. 130/2006.

9 JO 2010, C 211, p. 11.

10 Aviz de deschidere a unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor și a unei reexaminări a măsurilor antidumping aplicabile la importurile de acid tartric originar din Republica Populară Chineză (JO 2011, C 24, p. 14).

11 JO 2011, C 223, p. 16.

12 JO 2012, L 110, p. 3.

13 A se vedea considerentele (17)-(21) și (27)-(29) ale regulamentului în cauză.

18. Prin Hotărârea din 1 iunie 2017¹⁴, Tribunalul a anulat acest regulament, în măsura în care se aplică Changmao Biochemical Engineering, pentru motivul că prin refuzul de a comunica societății respective informațiile referitoare la diferența de preț dintre acidul tartric DL și acidul tartric L+, care a fost unul dintre elementele fundamentale ale calculului valorii normale a acidului DL, Consiliul și Comisia au încălcat dreptul la apărare al Changmao Biochemical Engineering și articolul 20 alineatul (2) din regulamentul de bază. Această hotărâre nu a fost atacată cu recurs.

III. Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

19. La 28 septembrie 2012, reclamantele în primă instanță au introdus o acțiune în anularea regulamentului în cauză.

20. Prin Decizia din 9 septembrie 2016 și prin Ordonanța din 15 septembrie 2016, președintele Camerei a șasea a Tribunalului a admis intervențiile Comisiei și Changmao Biochemical Engineering în susținerea concluziilor Consiliului, arătând că, întrucât cererile lor de intervenție fuseseră depuse după expirarea termenului prevăzut la articolul 116 alineatul (6) din Regulamentul de procedură al Tribunalului din 2 mai 1991¹⁵, astfel cum a fost modificat ultima dată la 19 iunie 2013, acestea erau autorizate să își prezinte observațiile numai pe parcursul procedurii orale, pe baza raportului de ședință care urma să le fie comunicat.

21. Prin hotărârea atacată, Tribunalul a considerat acțiunea admisibilă, a admis primul motiv invocat de reclamante și a anulat regulamentul în cauză.

22. În primul rând, Tribunalul a respins excepția de inadmisibilitate invocată de Consiliu, întemeiată pe faptul că reclamantele nu erau vizate în mod direct și individual de regulamentul în cauză și, în plus, acestea nu aveau interesul de a exercita acțiunea.

23. În special¹⁶, Tribunalul a considerat că reclamantele erau direct vizate de regulamentul în cauză. Tribunalul a reamintit că, potrivit jurisprudenței, această condiție impune ca măsura contestată a Uniunii, pe de o parte, să producă în mod direct efecte asupra situației juridice a reclamantului și, pe de altă parte, să nu lase nicio putere de apreciere destinatarilor acestei măsuri care sunt însărcinați cu punerea sa în aplicare. Cea din urmă cerință a fost îndeplinită, întrucât statele membre, care erau însărcinate cu punerea în aplicare a regulamentului în cauză, nu aveau nicio putere de apreciere în ceea ce privește rata taxei antidumping și aplicarea taxei respective asupra produsului în cauză. În ceea ce privește cea dintâi cerință, Consiliul și Comisia au susținut că modificarea ratei taxei antidumping instituită de regulamentul în cauză nu era susceptibilă să producă efecte juridice față de reclamante, întrucât, pe de o parte, reclamantele nu au achitat nicio taxă antidumping și, pe de altă parte, acestea nu aveau un drept subiectiv la instituirea unor taxe antidumping de un anumit nivel în sarcina concurenților lor. Tribunalul a respins această afirmație. Într-adevăr, dacă instanțele Uniunii ar fi adoptat o interpretare atât de restrictivă a acestei cerințe, orice acțiune introdusă de un producător din Uniune împotriva unei reglementări care impune taxe antidumping ar trebui declarată automat inadmisibilă; același lucru ar fi valabil pentru orice acțiune introdusă de un concurent al beneficiarului ajutorului declarat compatibil cu piața internă de către Comisie în urma procedurii oficiale de anchetă, precum și pentru orice acțiune introdusă de un concurent împotriva unei decizii prin care o concentrare este declarată compatibilă cu piața internă. Cu toate acestea, jurisprudența a declarat aceste tipuri de acțiuni admisibile. Având în vedere că în speță cererea de reexaminare intermediară

14 Hotărârea din 1 iunie 2017, Changmao Biochemical Engineering/Consiliul (T-442/12, EU:T:2017:372).

15 JO 1991, L 136, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 10, p. 3.

16 Având în vedere că Changmao Biochemical Engineering contestă în recursul său numai aprecierea condiției afectării directe, iar nu analiza efectuată de Tribunal cu privire la condiția afectării individuale sau la cerința ca reclamantii să aibă un interes de a exercita acțiunea, vom rezuma aprecierea Tribunalului cu privire la condiția afectării directe.

parțială a fost depusă de reclamante, iar taxele antidumping impuse în urma procedurii de reexaminare intermediară parțială au fost destinate să contrabalanseze prejudiciul pe care acestea îl suferiseră în calitate de producători concurenți care își desfășoară activitatea pe aceeași piață, Tribunalul a concluzionat că acestea erau vizate în mod direct de regulamentul în cauză.

24. În al doilea rând, Tribunalul a admis primul motiv invocat, întemeiat pe încălcarea articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază.

25. Tribunalul a reamintit că articolul 11 alineatul (9) din regulamentul de bază impune ca, în toate anchetele de reexaminare, Comisia să aplice, în măsura în care circumstanțele nu s-au schimbat, aceeași metodă ca în ancheta inițială, ținându-se seama de dispozițiile articolului 2 din acest regulament.

26. În prezenta cauză, în cursul anchetei inițiale, valoarea normală pentru cei doi producători-exportatori chinezi cărora li s-a acordat SEP s-a calculat pe baza prețurilor efective de vânzare pe piața internă ale fiecărei societăți și, pentru producătorii-exportatori cărora li s-a refuzat SEP, pe baza informațiilor primite de la producătorul din țara analogă, în special prețurile de vânzare pe piața internă din Argentina. În regulamentul în cauză, celor doi producători-exportatori chinezi li s-a refuzat SEP în timpul anchetei de reexaminare, cu rezultatul că valoarea normală nu mai putea fi stabilită pe baza prețurilor efective de vânzare pe piața internă percepute de fiecare dintre aceste două societăți. Aceasta a fost calculată în esență pe baza costurilor de producție din Argentina.

27. Tribunalul a constatat că faptul că, în regulamentul în cauză, valoarea normală pentru producătorii-exportatori cărora nu li s-a acordat SEP a fost calculată pe baza costurilor de producție din Argentina, în loc să fie calculată pe baza prețurilor de vânzare pe piața internă din Argentina constituie o schimbare a metodei în sensul articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază. Având în vedere că regulamentul în cauză nu a făcut referire la o schimbare a circumstanțelor, această schimbare a metodei nu este în concordanță cu dispoziția respectivă.

28. În consecință, Tribunalul a anulat regulamentul în cauză¹⁷.

29. La cererea reclamantelor, acesta a menținut taxa antidumping impusă prin regulamentul în cauză în ceea ce privește Ninghai Organic Chemical Factory până la adoptarea de către Comisie și de către Consiliu a măsurilor pe care le presupune executarea hotărârii atacate. În lumina Hotărârii din 1 iunie 2017, Changmao Biochemical Engineering/Consiliul (T-442/12, EU:T:2017:372), această taxă nu putea fi menținută în ceea ce privește Changmao Biochemical Engineering.

IV. Procedura în fața Curții și concluziile părților

30. Prin prezentul recurs, Changmao Biochemical Engineering solicită Curții să anuleze integral hotărârea atacată și să oblige reclamantele în primă instanță la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă, atât în primă instanță, cât și în recurs.

31. Distillerie Bonollo, Industria Chimica Valenzana (ICV), Distillerie Mazzari și Caviro Distillerie (denumite în mod colectiv „Distillerie Bonollo”) solicită Curții respingerea recursului ca inadmisibil și, în orice caz, ca nefondat. În plus, Distillerie Bonollo solicită Curții obligarea recurente și a oricărei părți interveniente la plata cheltuielilor sale de judecată în primă instanță și în recurs.

¹⁷ Astfel, nu a fost necesar ca Tribunalul să examineze celelalte patru motive invocate de reclamante, întemeiate pe (i) încălcarea articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază coroborat cu articolul 2 alineatele (1), (2) și (3) din regulamentul menționat, prin utilizarea unei valori normale construite, în loc să se utilizeze prețurile de vânzare pe piața internă din țara analogă, (ii) încălcarea articolului 2 alineatul (3) din regulamentul de bază prin construirea valorii normale pe baza costurilor dintr-o altă țară decât țara analogă, (iii) încălcarea articolului 2 alineatul (3) din regulamentul de bază prin construirea valorii normale folosind o materie primă care nu era echivalentă și (iv) încălcarea dreptului la apărare și neîndeplinirea obligației de motivare.

32. Consiliul solicită Curții respingerea recursului ca inadmisibil și obligarea recurenteii la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului.

33. Comisia solicită Curții respingerea recursului ca inadmisibil și, în orice caz, ca nefondat și obligarea recurenteii la plata cheltuielilor de judecată.

34. Comisia a introdus un recurs incident. Aceasta solicită Curții anularea hotărârii atacate, constatarea inadmisibilității primelor patru motive invocate în fața Tribunalului¹⁸ și constatarea caracterului nefondat al celui de al cincilea motiv invocat în fața Tribunalului sau, în subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunal spre rejudecarea celui de al cincilea motiv invocat în primă instanță¹⁹. În subsidiar, Comisia solicită Curții anularea hotărârii atacate în măsura în care obligă Consiliul să adopte măsurile pe care le presupune executarea acesteia. De asemenea, Comisia solicită Curții obligarea Changmao Biochemical Engineering la plata cheltuielilor de judecată.

35. Distillerie Bonollo solicită Curții respingerea celui de al doilea aspect al primului motiv al recursului incident²⁰ ca inadmisibil sau, în subsidiar, ca nefondat. De asemenea, Distillerie Bonollo solicită Curții respingerea în rest a recursului incident ca nefondat sau ca inoperant. În sfârșit, Distillerie Bonollo solicită Curții obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de aceasta în fața Curții, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate în cazul trimiterii spre rejudecare la Tribunal.

36. Consiliul susține concluziile Comisiei din cadrul recursului incident.

37. Changmao Biochemical Engineering solicită Curții anularea hotărârii atacate, constatarea inadmisibilității primelor patru motive invocate în fața Tribunalului, constatarea caracterului nefondat al celui de al cincilea motiv invocat în fața Tribunalului sau, în subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunal spre rejudecarea celui de al cincilea motiv invocat în primă instanță. În subsidiar, ea solicită Curții anularea hotărârii atacate în măsura în care obligă Consiliul să adopte măsurile pe care le presupune executarea acesteia. În sfârșit, Changmao Biochemical Engineering solicită Curții obligarea Distillerie Bonollo la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Changmao Biochemical Engineering.

38. În ședința din 24 octombrie 2019, Changmao Biochemical Engineering, Distillerie Bonollo, Consiliul și Comisia și-au prezentat pledoariile.

V. Recursul incident

39. Având în vedere că recursul incident formulat de Comisie contestă în primul rând admisibilitatea acțiunii în primă instanță, acesta trebuie analizat mai întâi.

18 Primele patru motive invocate în fața Tribunalului au vizat (i) încălcarea articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază, (ii) încălcarea articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază coroborat cu articolul 2 alineatele (1), (2) și (3) din regulamentul respectiv, (iii) încălcarea articolului 2 alineatul (3) din regulamentul de bază și (iv) încălcarea articolului 2 alineatul (3) din regulamentul de bază (a se vedea nota de subsol 17 de mai sus).

19 Al cincilea motiv invocat în fața Tribunalului a vizat încălcarea dreptului la apărare și neîndeplinirea obligației de motivare (a se vedea nota de subsol 17 de mai sus).

20 Al doilea aspect al primului motiv al recursului incident susține că al cincilea motiv invocat în fața Tribunalului (a se vedea nota de subsol 19 de mai sus) este nefondat.

A. Argumentele părților

40. Comisia solicită Curții anularea hotărârii atacate, respingerea ca inadmisibile a primelor patru motive invocate în fața Tribunalului²¹ și respingerea ca nefondat al celui de al cincilea motiv invocat în primă instanță²² sau, în subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunal spre rejudecarea celui de al cincilea motiv. În subsidiar, Comisia solicită Curții anularea hotărârii atacate în măsura în care, la punctul 2 din dispozitivul acestei hotărâri, Consiliul a fost obligat să adopte măsurile pe care le presupune executarea acesteia.

41. În susținerea concluziilor prin care solicită Curții anularea hotărârii atacate, Comisia invocă un motiv unic. Aceasta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a constatat, la punctele 51-73 din hotărârea atacată, că Distillerie Bonollo era vizată în mod direct de regulamentul în cauză.

42. În primul rând, Comisia susține că Tribunalul nu ar putea invoca dreptul la protecție jurisdicțională efectivă, astfel cum este consacrat la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), pentru a adopta o interpretare largă a condiției referitoare la afectarea directă. Această interpretare, conform căreia cerința respectivă este îndeplinită atunci când actul contestat al Uniunii are un efect *material* asupra situației reclamantului, este incompatibilă și cu o jurisprudență constantă, care impune existența unui efect *juridic* asupra situației reclamantului. În al doilea rând, Comisia susține că, pentru ca regulamentul în cauză să afecteze situația juridică a Distillerie Bonollo, acesta trebuie să îi confere celei din urmă un drept material. Or, Comisia susține că Distillerie Bonollo nu are dreptul să solicite instituirea unor măsuri antidumping de un anumit nivel în sarcina producătorilor concurenți din state terțe, având în vedere că articolul 21 din regulamentul de bază permite Consiliului și Comisiei să se abțină de la impunerea unor măsuri în cazul în care acest lucru nu ar fi în interesul Uniunii.

43. Comisia concluzionează în sensul că hotărârea atacată trebuie anulată.

44. În consecință, Comisia solicită Curții să respingă ca inadmisibile primele patru motive invocate în fața Tribunalului și să respingă ca nefondat cel de al cincilea motiv invocat în primă instanță. În ceea ce privește acest din urmă motiv, care se întemeiază pe o încălcare a dreptului la apărare și a obligației de motivare, Comisia recunoaște că este admisibil, întrucât este un motiv de procedură, iar nu unul de fond. Cu toate acestea, Comisia susține că motivul respectiv este nefondat, având în vedere că, în cadrul procedurii administrative, Distillerie Bonollo a avut numeroase schimburi scrise și orale cu Comisia. Cu toate acestea, în cazul în care Curtea ar constata că nu poate să soluționeze în mod definitiv litigiul cu privire la cel de al cincilea motiv invocat în fața Tribunalului, Comisia solicită trimiterea cauzei la Tribunal spre rejudecarea motivului menționat.

45. În subsidiar, Comisia solicită Curții să anuleze punctul 2 din dispozitivul hotărârii atacate. În susținerea acestei concluzii, Comisia a invocat un singur motiv, întemeiat pe faptul că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin menținerea taxei antidumping impuse de regulamentul în cauză „până la adoptarea de către [Comisie] și de către [Consiliu] a măsurilor pe care le presupune executarea [acestei] hotărâri”. Aceasta susține că de la intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) nr. 37/2014 al Parlamentului European și al Consiliului²³, numai Comisia poate impune măsuri antidumping.

21 Astfel cum s-a precizat în nota de subsol 18 de mai sus, primele patru motive invocate în fața Tribunalului au vizat (i) încălcarea articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază, (ii) încălcarea articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază coroborat cu articolul 2 alineatele (1), (2) și (3) din regulamentul respectiv, (iii) încălcarea articolului 2 alineatul (3) din regulamentul de bază și (iv) încălcarea articolului 2 alineatul (3) din regulamentul de bază.

22 Astfel cum s-a precizat în nota de subsol 19 de mai sus, al cincilea motiv invocat în fața Tribunalului vizează încălcarea dreptului la apărare și neîndeplinirea obligației de motivare.

23 Regulamentul (UE) nr. 37/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2014 de modificare a anumitor regulamente privind politica comercială comună în ceea ce privește procedurile de adoptare a anumitor măsuri (JO 2014, L 18, p. 1).

46. Changmao Biochemical Engineering este de acord cu toate concluziile prezentate de Comisie, cu două excepții: în primul rând, nu este de acord cu concluziile subsidiar prezentate de Comisie (rezumate la punctul precedent) și, în al doilea rând, solicită Curții obligarea Distillerie Bonollo la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Changmao Biochemical Engineering.

47. Distillerie Bonollo solicită respingerea recursului incident.

48. În primul rând, în ceea ce privește afirmația Comisiei potrivit căreia cel de al cincilea motiv invocat în fața Tribunalului este nefondat, Distillerie Bonollo susține că această afirmație este inadmisibilă. Acest lucru se datorează faptului că, în primul rând, Tribunalul nu a examinat acest motiv, în al doilea rând, acesta reprezintă o chestiune de fapt, iar în al treilea rând, recursul incident se referă la răspunsul Consiliului la întrebările scrise ale Tribunalului, a cărui copie Comisia nu ar fi trebuit să o primească, întrucât i s-a acordat permisiunea de a interveni doar pe baza raportului de ședință. Distillerie Bonollo susține că această afirmație este, în orice caz, neîntemeiată.

49. În al doilea rând, în ceea ce privește motivul unic invocat în susținerea concluziilor prin care se solicită anularea hotărârii atacate, Distillerie Bonollo susține că acesta este inadmisibil în măsura în care este îndreptat împotriva punctelor 59 și 63 din hotărârea atacată. Acest lucru se datorează faptului că, în ceea ce privește primul dintre aceste puncte, Comisia contestă o constatare de fapt și, în ceea ce privește cel de al doilea dintre aceste puncte, Comisia nu urmărește decât să înlocuiască interpretarea adaptată de Tribunal cu propria sa interpretare.

50. Distillerie Bonollo susține în plus că acest motiv unic este total nefondat sau inoperant. Distillerie Bonollo susține în special că Tribunalul nu s-a bazat pe principiul protecției jurisdicționale efective pentru a extinde noțiunea de afectare directă, având în vedere că referirea la acest principiu la punctul 93 din hotărârea atacată este superfluă. În plus, reclamantul este vizat în mod direct de un act al Uniunii în condițiile în care, astfel cum a reținut Tribunalul la punctul 52 din hotărârea atacată, acesta este vizat în calitate de participant pe piață în concurență cu alți participanți pe piață. Acest criteriu a fost consacrat de Curtea de Justiție în Hotărârea din 6 noiembrie 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Comisia, Comisia/Scuola Elementare Maria Montessori și Comisia/Ferracci (C-622/16 P-C-624/16 P, EU:C:2018:873, punctul 43). În consecință, Distillerie Bonollo susține că este vizată în mod direct în calitate de concurent direct al celor doi producători-exportatori chinezi, pentru produsele cărora regulamentul în cauză nu impune taxe antidumping adecvate.

51. În al treilea rând, Distillerie Bonollo susține că motivul unic invocat în sprijinul concluziilor subsidiare ale Comisiei este nefondat. Punctul 2 din dispozitivul hotărârii atacate impune nu numai Consiliului, ci și instituției competente, și anume Comisiei, să adopte măsurile pe care le presupune executarea acestei hotărâri.

52. Consiliul susține ambele concluzii prezentate de Comisie.

53. În primul rând, Consiliul susține că hotărârea atacată trebuie anulată, întrucât Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a considerat admisibile cele patru motive de fond invocate. Deși condiția referitoare la afectarea directă trebuie interpretată în lumina principiului protecției jurisdicționale efective, acest principiu nu poate avea ca efect înlăturarea condițiilor de admisibilitate prevăzute la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE. În plus, jurisprudența care impune ca actul Uniunii să producă efecte asupra situației juridice a reclamantului, în loc de efecte asupra situației de fapt a acestuia, este încă valabilă. Un regulament care impune taxe antidumping nu este capabil să aibă vreun efect juridic asupra producătorilor din Uniune, întrucât, în primul rând, producătorii menționați nu plătesc aceste taxe și, în al doilea rând, aceștia nu au dreptul să solicite impunerea unor taxe producătorilor-exportatori din țări terțe. În consecință, la punctele 52 și 53 din hotărârea atacată, Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a considerat în esență că cerința referitoare la afectarea directă este îndeplinită atunci când este afectată situația de fapt a reclamantului.

54. În al doilea rând, Consiliul susține că, în cazul în care Curtea anulează hotărârea atacată, ar trebui să respingă ca nefondat cel de al cincilea motiv invocat în fața Tribunalului.

55. În al treilea rând, Consiliul susține că, în cazul în care Curtea decide că hotărârea atacată nu trebuie anulată, aceasta ar trebui totuși să anuleze punctul 2 din dispozitivul acestei hotărâri, întrucât Regulamentul nr. 37/2014 conferă numai Comisiei competența de a adopta măsuri antidumping.

B. Aprecieri

56. Prin intermediul recursului incident, Comisia solicită anularea hotărârii atacate (denumit în continuare „concluziile principale ale Comisiei”), pentru motivul că Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a constatat, la punctele 51-73 din această hotărâre, că Distillerie Bonollo a fost vizată în mod direct de regulamentul în cauză. În subsidiar, Comisia solicită anularea punctului 2 din dispozitivul hotărârii atacate, în măsura în care respectivul punct obligă Consiliul să adopte măsurile pe care le presupune executarea acestei hotărâri (denumit în continuare „concluziile subsidiare ale Comisiei”), pentru motivul că, de la intrarea în vigoare a Regulamentului nr. 37/2014, numai Comisia poate impune măsuri antidumping.

57. Distillerie Bonollo susține că ambele concluzii formulate de Comisie ar trebui respinse, în timp ce Consiliul și Changmao Biochemical Engineering susțin ambele concluzii.

1. Cu privire la admisibilitatea recursului incident

58. Distillerie Bonollo contestă, în primul rând, admisibilitatea motivului unic prezentat în susținerea concluziilor principale ale Comisiei, invocând o eroare în aprecierea afectării directe, în măsura în care acest motiv este îndreptat împotriva anumitor puncte din hotărârea atacată și, în al doilea rând, admisibilitatea cererii Comisiei în sensul respingerii de către Curte a celui de al cincilea motiv invocat în fața Tribunalului²⁴.

59. În opinia noastră, aceste excepții de inadmisibilitate trebuie să fie respinse.

a) Admisibilitatea motivului unic invocat în sprijinul concluziilor principale ale Comisiei, în măsura în care este îndreptat împotriva punctelor 59 și 63 din hotărârea atacată

60. În primul rând, Distillerie Bonollo susține că motivul unic invocat de Comisie este inadmisibil în măsura în care este îndreptat împotriva punctului 59 din hotărârea atacată, la care Tribunalul a constatat că Distillerie Bonollo a fost vizată în mod direct de regulamentul în cauză, întrucât acest regulament impune celor doi producători-exportatori chinezi taxe antidumping care sunt destinate să contrabalanseze prejudiciul suferit de Distillerie Bonollo în calitate de concurent al acestor doi producători chinezi. În opinia Distillerie Bonollo, aceasta este o chestiune de fapt.

61. În opinia noastră, această excepție de inadmisibilitate trebuie respinsă. Comisia nu contestă concluzia Tribunalului de la punctul 59 din hotărârea atacată, potrivit căreia Distillerie Bonollo era în concurență directă cu cei doi producători-exportatori chinezi, ceea ce este într-adevăr o constatare de fapt care nu poate face obiectul unei căi de atac în fața Curții²⁵. În schimb, argumentul Comisiei în legătură cu punctul 59 din hotărârea atacată este acela că prejudiciul suferit de industria Uniunii nu a

²⁴ Din motive de claritate, subliniem că toate excepțiile de inadmisibilitate vizează concluziile principale ale Comisiei. Acestea nu privesc concluziile subsidiare ale Comisiei.

²⁵ Hotărârea din 26 septembrie 2018, Philips și Philips Franța/Comisia (C-98/17 P, nepublicată, EU:C:2018:774, punctul 40).

fost evaluat în regulamentul în cauză, ci în „acte juridice anterioare” (și anume, Regulamentul nr. 349/2012 și Regulamentul nr. 130/2006), cu rezultatul că orice efecte asupra situației juridice a Distillerie Bonollo nu sunt produse de regulamentul în cauză, ci de aceste „acte juridice anterioare”. Aceasta este o chestiune de drept.

62. În al doilea rând, Distillerie Bonollo susține că motivul unic este inadmisibil în măsura în care este îndreptat împotriva punctului 63 din hotărârea atacată, la care Tribunalul a respins argumentul Consiliului potrivit căruia, pentru îndeplinirea condiției referitoare la afectarea directă, solicitantul trebuie „[să aibă] un drept subiectiv la instituirea unor taxe antidumping de un anumit nivel”. Acest lucru se datorează faptului că, potrivit Distillerie Bonollo, Comisia nu urmărește decât să înlocuiască interpretarea adoptată de Tribunal cu propria interpretare.

63. În opinia noastră, această excepție de inadmisibilitate trebuie de asemenea respinsă. Este adevărat că acest argument a fost invocat în primă instanță de Consiliu, iar Comisia a intervenit în sprijinul Consiliului în primă instanță. Cu toate acestea, potrivit jurisprudenței, dacă un recurent contestă interpretarea sau aplicarea dreptului Uniunii efectuată de Tribunal, aspectele de drept analizate în primă instanță pot fi rediscutate în cadrul procedurii de recurs. Astfel, dacă un recurent nu ar putea să se bazeze în acest mod în recurs pe motive și pe argumente utilizate deja în fața Tribunalului, procedura de recurs ar fi lipsită de o parte din sensul său²⁶. În plus, Comisia contestă un punct specific din hotărârea atacată, și anume punctul 63.

b) Admisibilitatea cererii Comisiei de respingere ca nefondat a celui de al cincilea motiv invocat în fața Tribunalului

64. În cadrul recursului incident, Comisia, după ce a arătat motivele pentru care, în opinia sa, Distillerie Bonollo nu este vizată în mod direct de regulamentul în cauză și a concluzionat că hotărârea atacată trebuie anulată în întregime, susține că Curtea ar trebui să respingă ca nefondat cel de al cincilea motiv invocat în fața Tribunalului, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare și a obligației de motivare.

65. Distillerie Bonollo contestă admisibilitatea cererii Comisiei de a respinge ca neîntemeiat cel de al cincilea motiv invocat în fața Tribunalului. Aceasta întrucât, în primul rând, Tribunalul nu s-a pronunțat cu privire la cel de al cincilea motiv și, în al doilea rând, aspectul dacă, în special, a fost încălcat dreptul la apărare al Distillerie Bonollo este o chestiune de fapt.

66. În opinia noastră, această excepție de inadmisibilitate trebuie respinsă.

67. În primul rând, este adevărat că, în hotărârea atacată, Tribunalul nu a examinat al cincilea motiv invocat în fața sa. Acest lucru nu a fost necesar, având în vedere că a admis primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază și a anulat regulamentul în cauză pentru acest motiv²⁷. Nu rezultă însă din aceasta că cererea Comisiei de respingere ca neîntemeiat a celui de al cincilea motiv invocat în primă instanță este inadmisibilă. Acest lucru se datorează faptului că rezultă în mod clar din recursul incident că Comisia solicită Curții să examineze și să respingă ca nefondat cel de al cincilea motiv invocat în primă instanță *în exercitarea competenței Curții, în temeiul articolului 61 din statut, de a soluționa în mod definitiv litigiul* după ce a anulat decizia Tribunalului. Într-adevăr, în cadrul recursului incident, Comisia solicită Curții să respingă ca nefondat cel de al cincilea motiv invocat în primă instanță numai după ce a arătat motivele pentru care

26 Hotărârea din 27 martie 2019, Canadian Solar Emea și alții/Consiliul (C-236/17 P, EU:C:2019:258, punctul 124).

27 A se vedea punctele 142 și 143 din hotărârea atacată.

Distillerie Bonollo nu este vizată în mod direct de hotărârea atacată și pentru care, în consecință, această hotărâre trebuie anulată. În plus, în răspunsul său, Comisia explică faptul că își prezintă punctul de vedere cu privire la cel de al cincilea motiv invocat în fața Tribunalului „pentru a asista Curtea de Justiție în exercitarea competențelor sale în temeiul articolului 61 din statut”.

68. În al doilea rând, chiar dacă articolul 61 din statut nu specifică dacă, atunci când Curtea soluționează în mod definitiv litigiul, aceasta poate statua cu privire la chestiuni de fapt, Curtea și-a asumat, în practică, această competență²⁸. În consecință, în cazul în care examinarea celui de al cincilea motiv invocat în primă instanță necesită aprecieri factuale, acest lucru nu ar avea niciun impact asupra admisibilității cererii Comisiei de respingere a acestui motiv ca nefondat.

c) Admisibilitatea cererii Comisiei de respingere de către Curte ca nefondat a celui de al cincilea motiv invocat în fața Tribunalului, în măsura în care acesta se referă la argumentele prezentate de Consiliu în răspunsul său la întrebările scrise ale Tribunalului

69. În cadrul recursului incident, Comisia face referire, în susținerea cererii sale de respingere de către Curte ca nefondat a celui de al cincilea motiv invocat în fața Tribunalului, la răspunsul Consiliului la întrebările scrise adresate de Tribunal²⁹ în cadrul măsurilor de organizare a procedurii³⁰.

70. Distillerie Bonollo susține că trimiterile din cadrul recursului incident la răspunsul Consiliului la întrebările scrise ale Tribunalului sunt inadmisibile. Acest lucru rezultă, în opinia Distillerie Bonollo, din faptul că cererea Comisiei de intervenție în primă instanță a fost admisă în temeiul articolului 116 alineatul (6) din Regulamentul de procedură al Tribunalului din 2 mai 1991, și anume în baza raportului de ședință. Astfel, Comisia nu avea dreptul să primească o copie a răspunsului Consiliului la întrebările scrise ale Tribunalului. În consecință, Distillerie Bonollo solicită Curții să nu se pronunțe cu privire la cererea Comisiei de respingere de către Curte, ca nefondat, a celui de al cincilea motiv invocat în fața Tribunalului.

71. În opinia noastră, recursul incident nu poate fi considerat inadmisibil în măsura în care se referă la argumentele invocate de Consiliu în răspunsul său la întrebările scrise ale Tribunalului.

72. În prezenta cauză, cererea de intervenție a Comisiei în fața Tribunalului a fost admisă în temeiul articolului 116 alineatul (6) din Regulamentul de procedură al Tribunalului din 2 mai 1991³¹.

73. În conformitate cu articolul 116 alineatul (6) din Regulamentul de procedură al Tribunalului din 2 mai 1991, în cazul în care cererea de intervenție a fost depusă după expirarea termenului de șase săptămâni de la publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a avizului privind sesizarea instanței, intervenientul „își poate prezenta observațiile pe parcursul procedurii orale, pe baza raportului de ședință care îi este comunicat”. Rezultă că, în această situație, intervenientul nu are dreptul să primească o copie a cererii introductive, a memoriului în apărare, a replicii sau a duplicii³².

28 A se vedea, de exemplu, Hotărârea din 1 iulie 2008, Chronopost/UFEX și alții (C-341/06 P și C-342/06 P, EU:C:2008:375, punctele 141-164), Hotărârea din 21 ianuarie 2010, Audi/OAPI (C-398/08 P, EU:C:2010:29, punctele 52-60), Hotărârea din 3 mai 2012, Spania/Comisia (C-24/11 P, EU:C:2012:266, punctele 50-59), și Hotărârea din 28 noiembrie 2019, ABB/Comisia (C-593/18 P, nepublicată, EU:C:2019:1027, punctele 95-101).

29 Mai exact, Comisia se referă la afirmația Consiliului din răspunsul la întrebările scrise ale Tribunalului, potrivit căreia, pentru a stabili dacă Consiliul și-a încălcat obligația de motivare, trebuie să se țină seama nu numai de modul de redactare a reglementării în cauză, ci și de schimburile orale și scrise care au avut loc în timpul procedurii administrative. De asemenea, Comisia se referă la o altă afirmație făcută de Consiliu în răspunsul la întrebările scrise ale Tribunalului, conform căreia Distillerie Bonollo nu susține că motivarea este insuficientă, ci doar contestă abordarea adoptată de Consiliu și de Comisie, ceea ce nu este suficient pentru a stabili o încălcare a dreptului la apărare sau a obligației de motivare.

30 A se vedea punctul 34 din hotărârea atacată.

31 A se vedea punctul 20 de mai sus.

32 Hotărârea din 26 martie 2009, Selex Sistemi Integrati/Comisia (C-113/07 P, EU:C:2009:191, punctele 37-39).

74. Cu toate acestea, în prezenta cauză, Comisia a avut dreptul să primească o copie a cererii introductive și a memoriului în apărare. Acest lucru se datorează faptului că articolul 24 alineatul (7) din Regulamentul de procedură al Tribunalului General din 2 mai 1991³³ prevede că, „[a]tunci când Consiliul sau [Comisia] nu este parte într-o cauză, Tribunalul îi transmite o copie a cererii introductive și a memoriului în apărare, cu excepția anexelor la aceste documente, pentru a-i permite să constate dacă se invocă inaplicabilitatea unuia dintre actele sale în temeiul articolului 277 TFUE”.

75. Observăm că argumentele invocate de Consiliu în răspunsul său la întrebările scrise ale Tribunalului, la care se referă Comisia în recursul său incident³⁴, au fost prezentate și în memoriul în apărare al Consiliului în fața Tribunalului³⁵, a cărui copie Comisia avea dreptul să o primească.

76. În consecință, indiferent dacă Comisia avea dreptul să primească o copie a răspunsului Consiliului la întrebările scrise ale Tribunalului, faptul că, în cadrul recursului său incident, Comisia face referire la argumente prezentate de Consiliu în răspunsul la aceste întrebări scrise nu poate conduce la inadmisibilitatea recursului incident în măsura în care se referă la argumentele Consiliului.

2. Cu privire la fond

77. După cum s-a menționat la punctul 56 de mai sus, Comisia urmărește anularea hotărârii atacate sau, în subsidiar, anularea punctului 2 din dispozitivul acestei hotărâri. Vom examina pe rând fiecare dintre aceste concluzii.

a) Cu privire la concluziile principale ale Comisiei, prin care aceasta solicită anularea hotărârii atacate

78. Prin intermediul motivului său unic, Comisia susține că Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a considerat că Distillerie Bonollo era vizată în mod direct de regulamentul în cauză.

79. În temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, o persoană fizică sau juridică poate formula o acțiune împotriva actelor al căror destinatar nu este, în cazul în care aceste acte o privesc direct și individual.

80. În temeiul unei jurisprudențe constante, condiția potrivit căreia o persoană fizică sau juridică trebuie să fie vizată direct prin decizia care face obiectul acțiunii impune îndeplinirea a două criterii cumulative, și anume ca măsura contestată, în primul rând, să producă în mod direct efecte asupra situației juridice a particularului și, în al doilea rând, să nu lase nicio putere de apreciere destinatarilor care sunt însărcinați cu punerea sa în aplicare, aceasta având un caracter pur automat și decurgând doar din reglementarea Uniunii, fără aplicarea altor norme intermediare³⁶.

81. La punctul 59 din hotărârea atacată, Tribunalul a reținut că regulamentul în cauză a produs în mod direct efecte asupra situației juridice a reclamantelor în primă instanță, întrucât acestea din urmă au inițiat procedura de reexaminare intermediară parțială, iar taxele antidumping impuse în urma acestei proceduri au avut scopul de a contrabalansa prejudiciul suferit de acestea în calitate de concurenți ale

³³ În prezent, articolul 82 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

³⁴ A se vedea nota de subsol 29 de mai sus.

³⁵ Consiliul afirmă, în memoriul său în apărare în fața Tribunalului, că aspectul dacă Consiliul și-a încălcat obligația de motivare trebuie apreciat nu numai prin prisma modului de redactare a articolului 296 TFUE, ci și prin prisma schimburilor care au avut loc în cursul procedurii antidumping. În plus, Consiliul afirmă în continuare, tot în memoriul său în apărare în fața Tribunalului, că reclamantele în primă instanță, în loc să conteste caracterul suficient al motivării, critică fondul abordării adoptate de Consiliu și de Comisie.

³⁶ Hotărârea din 6 noiembrie 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Comisia, Comisia/Scuola Elementare Maria Montessori și Comisia/Ferracci (C-622/16 P-C-624/16 P, EU:C:2018:873, punctul 42), Hotărârea din 28 februarie 2019, Consiliul/Growth Energy și Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, punctul 69), și Hotărârea din 5 noiembrie 2019, ECB și alții/Trasta Komerbanka și alții (C-663/17 P, C-665/17 P și C-669/17 P, EU:C:2019:923, punctul 103).

celor doi producători-exportatori chinezi. În ceea ce privește cel de al doilea criteriu pentru afectarea directă, acesta a fost de asemenea îndeplinit, având în vedere că statele membre nu aveau nicio putere de apreciere în ceea ce privește rata taxei antidumping și impunerea taxei respective asupra mărfurilor în cauză.

82. Observăm că recursul incident contestă doar aprecierea Tribunalului de la punctele 51-73 din hotărârea atacată cu privire la primul criteriu privind afectarea directă, iar nu analiza de la punctul 50 din hotărârea respectivă cu privire la cel de al doilea criteriu.

83. Argumentul Comisiei este că regulamentul în cauză nu produce efecte asupra situației juridice a Distillerie Bonollo, întrucât aceasta din urmă nu are drepturi care ar putea fi afectate prin adoptarea acestui regulament. În opinia Comisiei, în timp ce regulamentul de bază conferă drepturi procedurale în beneficiul Distillerie Bonollo în calitatea acesteia de reclamantă, numai drepturile materiale, iar nu cele procedurale, sunt relevante pentru a determina dacă se produc efecte asupra situației juridice a Distillerie Bonollo. Cu toate acestea, nici Tratatul FUE, nici regulamentul de bază nu conferă Distillerie Bonollo un drept material la instituirea unor taxe antidumping de un anumit nivel în sarcina producătorilor concurenți din țările terțe.

84. La rândul său, Distillerie Bonollo consideră că regulamentul în cauză produce în mod direct efecte asupra situației sale juridice, întrucât are dreptul de a nu fi supusă unei concurențe *denaturate prin dumping* pe piața pe care este activă. Aceasta rezultă prin analogie din cuprinsul punctului 50 din Hotărârea din 6 noiembrie 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Comisia, Comisia/Scuola Elementare Maria Montessori și Comisia/Ferracci (C-622/16 P-C-624/16 P, EU:C:2018:873).

85. Considerăm că Curtea trebuie să respingă motivul unic invocat în sprijinul concluziilor principale ale Comisiei. După cum vom explica mai jos, propunem să fie aplicată în speță soluția la care a ajuns Curtea în Hotărârea din 6 noiembrie 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Comisia, Comisia/Scuola Elementare Maria Montessori și Comisia/Ferracci (C-622/16 P-C-624/16 P, EU:C:2018:873), și să se concluzioneze că regulamentul în cauză produce în mod direct efecte asupra situației juridice a Distillerie Bonollo ca urmare a dreptului acesteia din urmă de a nu fi supusă unei concurențe denaturate prin dumping pe piața pe care este activă.

86. De la bun început, observăm că, contrar celor susținute de Consiliu, nu rezultă din faptul că regulamentul în cauză nu impune Distillerie Bonollo să achite taxe antidumping că regulamentul respectiv nu produce efecte asupra situației sale juridice.

87. Acest lucru se datorează faptului că taxele antidumping sunt impuse, prin definiție, asupra mărfurilor fabricate de producătorii din țări terțe, iar nu asupra mărfurilor fabricate de producători din Uniune, precum Distillerie Bonollo. În consecință, în cazul în care Curtea ar adopta abordarea Consiliului, producătorii din Uniune nu ar avea calitate procesuală activă pentru a solicita anularea unui regulament care impune măsuri antidumping. Acest lucru nu ar fi deloc conform cu Hotărârea din 20 martie 1985, Timex/Consiliul și Comisia (264/82, EU:C:1985:119, punctele 12-16), și Hotărârea din 18 octombrie 2018, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Comisia (T-364/16, EU:T:2018:696, punctele 36-53), în care acțiunea în anulare introdusă de un producător din Uniune a fost declarată admisibilă.

88. Un alt argument în favoarea opiniei prezentate la punctul 85 de mai sus este acela că taxele antidumping sunt plătite de importatorii în Uniune ai produsului în cauză și sunt colectate de autoritățile vamale ale statelor membre la punerea în circulație a produsului respectiv în Uniune. Acestea nu sunt plătite de producătorii-exportatori. În consecință, în cazul în care Curtea ar adopta abordarea Consiliului, producătorii-exportatori nu ar avea calitate procesuală activă pentru a introduce o acțiune în anularea unui regulament care impune taxe antidumping la importurile propriilor mărfuri în Uniune. Nici acest lucru nu ar fi conform cu jurisprudența constantă, care consideră admisibile acțiunile introduse de producătorii și de exportatorii produsului în cauză cărora li se impută practici

de dumping pe baza informațiilor referitoare la activitățile lor comerciale³⁷.

89. În plus, astfel cum s-a menționat la punctul 85 de mai sus, suntem de acord cu Distillerie Bonollo în sensul că, prin plasarea acesteia într-o poziție concurențială dezavantajoasă, regulamentul în cauză afectează în mod direct dreptul său de a nu fi supusă unei concurențe denaturate pe piața pe care este activă.

90. În primul rând, aceasta rezultă din Hotărârea din 6 noiembrie 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Comisia, Comisia/Scuola Elementare Maria Montessori și Comisia/Ferracci (C-622/16 P-C-624/16 P, EU:C:2018:873). În această hotărâre, Curtea a reținut că decizia prin care Comisia, în primul rând, a constatat că anumite măsuri constituie un ajutor de stat incompatibil, dar s-a abținut să dispună recuperarea lor și, în al doilea rând, a constatat că alte măsuri nu constituie ajutor de stat, a produs în mod direct efecte asupra situației juridice a reclamantelor în primă instanță, întrucât le-a plasat într-o poziție concurențială dezavantajoasă și, în consecință, a afectat dreptul lor de a nu fi supuse unei concurențe denaturate prin măsurile în cauză pe piața pe care sunt active³⁸. Astfel cum a arătat Curtea, acest drept a fost conferit reclamantelor în primă instanță prin dispozițiile tratatului privind ajutoarele de stat, respectiv articolele 107 și 108 TFUE, care au ca obiectiv protecția concurenței³⁹.

91. Propunem ca soluția la care a ajuns Curtea în hotărârea menționată la punctul precedent să se aplice în prezenta cauză, care nu privește normele privind ajutoarele de stat, ci dispozițiile antidumping. Considerăm că regulamentul în cauză produce în mod direct efecte asupra situației juridice a Distillerie Bonollo, ca urmare a dreptului acesteia de a nu fi supusă unei concurențe denaturate, nu prin intermediul ajutoarelor de stat (astfel cum s-a întâmplat în hotărârea respectivă), ci prin intermediul practicilor de dumping pe piața pe care aceasta este activă.

92. În sprijinul acestei soluții, observăm că normele antidumping urmăresc protecția concurenței, asemenea articolelor 107 și 108 TFUE. Desigur, în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) din regulamentul de bază, măsurile antidumping au un obiectiv dublu: acestea urmăresc, pe de o parte, să elimine efectele dumpingului de denaturare a comerțului și, pe de altă parte, să reinstaureze concurența reală. Cu toate acestea, subliniem că practicile de dumping trebuie considerate *concurență neloială* din partea producătorilor din țările terțe, împotriva cărora producătorii din Uniune trebuie

37 Hotărârea din 21 februarie 1984, Allied Corporation și alții/Comisia (239/82 și 275/82, EU:C:1984:68, punctele 11-14), și Hotărârea din 7 mai 1987, NTN Toyo Bearing și alții/Consiliul (240/84, EU:C:1987:202, punctele 5-7). A se vedea de asemenea printre altele Hotărârea din 18 septembrie 1996, Climax Paper/Consiliul (T-155/94, EU:T:1996:118, punctele 45-53), Hotărârea din 25 septembrie 1997, Shanghai Bicycle/Consiliul (T-170/94, EU:T:1997:134, punctele 35-42), Hotărârea din 13 septembrie 2013, Huvis/Consiliul (T-536/08, nepublicată, EU:T:2013:432, punctele 23-29), Hotărârea din 13 septembrie 2013, Cixi Jiangnan Chemical Fiber și alții/Consiliul (T-537/08, nepublicată, EU:T:2013:428, punctele 20-29), Hotărârea din 16 ianuarie 2014, BP Products North America/Consiliul (T-385/11, EU:T:2014:7, punctele 74-78), Hotărârea din 15 septembrie 2016, Unitec Bio/Consiliul (T-111/14, EU:T:2016:505, punctele 25-32), Hotărârea din 15 septembrie 2016, Molinos Río de la Plata și alții/Consiliul (T-112/14-T-116/14 și T-119/14, nepublicată, EU:T:2016:509, punctele 57-64), Hotărârea din 18 octombrie 2016, Crown Equipment (Suzhou) și Crown Gabelstapler/Consiliul (T-351/13, nepublicată, EU:T:2016:616, punctele 22-39), și Hotărârea din 10 octombrie 2017, Kolachi Raj Industrial/Comisia (T-435/15, EU:T:2017:712, punctele 49-55).

38 Curtea s-a întemeiat pe faptul că reclamantii în primă instanță, respectiv domnul Ferracci, proprietarul unei unități de cazare și mic dejun, și Scuola Elementare Maria Montessori, o unitate de învățământ privată, au oferit servicii similare celor oferite de beneficiarii schemei de ajutor, și anume entități bisericesti și religioase. Mai mult decât atât, unitățile domnului Ferracci și ale Scuola Elementare Maria Montessori erau situate în imediata apropiere a beneficiarilor ajutorului. În consecință, aceștia erau activi pe aceeași piață geografică pentru servicii. Având în vedere că domnul Ferracci și Scuola Elementare Maria Montessori erau eligibili *a priori* pentru ajutorul care a constituit obiectul deciziei în cauză, această decizie era de natură să îi plaseze într-o poziție concurențială dezavantajoasă. A se vedea punctul 50 din Hotărârea din 6 noiembrie 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Comisia, Comisia/Scuola Elementare Maria Montessori și Comisia/Ferracci (C-622/16 P-C-624/16 P, EU:C:2018:873).

39 A se vedea punctele 43 și 52 din Hotărârea din 6 noiembrie 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Comisia, Comisia/Scuola Elementare Maria Montessori și Comisia/Ferracci (C-622/16 P-C-624/16 P, EU:C:2018:873).

protejați⁴⁰. Rezultă că, potrivit jurisprudenței, adoptarea de taxe antidumping reprezintă o măsură de protecție și de prevenție împotriva concurenței neloiale care decurge din practicile de dumping⁴¹. În consecință, în opinia noastră, eliminarea efectelor de denaturare a comerțului este, mai presus de toate, o condiție pentru reinstaurarea concurenței loiale pe piața internă.

93. De asemenea, observăm că importanța obiectivului de concurență efectivă al taxelor antidumping este evidențiată de regula taxei mai mici. În conformitate cu această regulă, prevăzută la articolul 9 alineatul (4) ultima teză din regulamentul de bază, nivelul taxei antidumping trebuie să fie determinat pe baza marjei de dumping, cu excepția cazului în care marja de prejudiciu este mai mică decât marja de dumping, caz în care taxa antidumping trebuie calculată pe baza marjei de prejudiciu. Regula taxei mai mici asigură faptul că industria Uniunii nu poate obține o protecție care să depășească ceea ce este necesar pentru a contracara efectele prejudiciabile ale importurilor care fac obiectul unui dumping⁴², cu alte cuvinte, că industriei Uniunii nu i se oferă un avantaj competitiv mai mare față de importurile care fac obiectul unui dumping⁴³.

94. În consecință, prin analogie cu Hotărârea din 6 noiembrie 2018, *Scuola Elementare Maria Montessori/Comisia, Comisia/Scuola Elementare Maria Montessori și Comisia/Ferracci* (C-622/16 P-C-624/16 P, EU:C:2018:873), trebuie să se considere că regulamentul în cauză afectează în mod direct dreptul Distillerie Bonollo de a nu fi supusă unei concurențe denaturate prin dumping pe piața pe care este activă și că, în consecință, acesta produce în mod direct efecte asupra situației sale juridice. Astfel cum a constatat Tribunalul la punctul 59 din hotărârea atacată, Distillerie Bonollo este un producător din Uniune de acid tartric care își desfășoară activitatea pe aceeași piață ca cei doi producători-exportatori chinezi. În consecință, prin impunerea unor taxe antidumping pretins insuficiente în sarcina celor doi producători-exportatori chinezi, regulamentul în cauză este susceptibil să o plaseze într-o poziție concurențială dezavantajoasă pe piața internă.

95. În al doilea rând, contrar celor susținute de Comisie, nu rezultă din articolul 9 alineatul (4) și din articolul 21 din regulamentul de bază că Distillerie Bonollo nu are dreptul de a nu fi supusă unei concurențe denaturate prin dumping pe piața pe care este activă.

96. Argumentul Comisiei este acela că, în cazul în care se constată că există dumping și prejudiciu și că cel din urmă este cauzat de cel dintâi, Comisia poate totuși, în temeiul articolului 9 alineatul (4) și al articolului 21 din regulamentul de bază, să se abțină de la impunerea unor măsuri antidumping dacă aceste măsuri nu sunt în interesul Uniunii. Comisia susține că rezultă că Distillerie Bonollo nu are un drept material la protecție împotriva dumpingului.

97. Nu suntem de acord cu acest argument.

98. Desigur, potrivit jurisprudenței Tribunalului, industria Uniunii nu are dreptul la impunerea unor măsuri de protecție, chiar dacă s-a stabilit existența dumpingului și a prejudiciului, având în vedere că astfel de măsuri pot fi impuse numai atunci când s-a stabilit de asemenea, în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) și cu articolul 21 din regulamentul de bază, că acestea sunt justificate de interesul Uniunii⁴⁴. Examinarea interesului Uniunii necesită o evaluare a consecințelor probabile atât

40 A se vedea în acest sens Reymond, D., *Action antidumping et droit de la concurrence dans l'Union européenne*, Bruylant, 2016 (punctul 60).

41 Hotărârea din 3 octombrie 2000, *Industrie des poudres sphériques/Consiliul* (C-458/98 P, EU:C:2000:531, punctul 91), și Hotărârea din 18 octombrie 2016, *Crown Equipment (Suzhou) și Crown Gabelstapler/Consiliul* (T-351/13, nepublicată, EU:T:2016:616, punctul 50). A se vedea de asemenea Concluziile avocatului general Van Gerven prezentate în cauza *Nölle* (C-16/90, nepublicată, EU:C:1991:233, punctul 11), și Concluziile avocatului general Van Gerven prezentate în cauza *Gul Ahmed Textile Mills/Consiliul* (C-100/17 P, EU:C:2018:214, punctul 105).

42 Hotărârea din 27 martie 2019, *Canadian Solar Emea și alții/Consiliul* (C-236/17 P, EU:C:2019:258, punctele 167 și 168).

43 Concluziile avocatului general Trstenjak prezentate în cauza *Moser Baer India/Consiliul* (C-535/06 P, EU:C:2008:532, punctul 170), și Hotărârea din 18 octombrie 2016, *Crown Equipment (Suzhou) și Crown Gabelstapler/Consiliul* (T-351/13, nepublicată, EU:T:2016:616, punctul 51).

44 Hotărârea din 8 iulie 2003, *Euroalliages și alții/Comisia* (T-132/01, EU:T:2003:189, punctul 44), și Hotărârea din 30 aprilie 2015, *VTZ și alții/Consiliul* (T-432/12, nepublicată, EU:T:2015:248, punctul 162).

ale aplicării, cât și ale neaplicării măsurilor propuse pentru interesul industriei Uniunii și pentru celelalte interese în joc, și anume cele ale importatorilor, ale industriei din amonte, ale utilizatorilor și ale procesatorilor produsului în cauză, precum și ale consumatorilor⁴⁵. Aceasta impune o evaluare comparativă a intereselor părților menționate⁴⁶.

99. Cu toate acestea, observăm că aceasta este o cerință negativă. În conformitate cu articolul 21 alineatul (1) din regulamentul de bază, Comisia se poate abține de la adoptarea unor asemenea măsuri numai dacă măsurile antidumping propuse nu sunt în interesul Uniunii⁴⁷. În practică, Comisia a decis foarte rar să nu impună măsuri antidumping pentru motivul că, în pofida îndeplinirii celorlalte trei condiții (și anume dumpingul, prejudiciul și legătura de cauzalitate), impunerea acestora nu este în interesul Uniunii⁴⁸.

100. În plus, subliniem că faptul că Comisia poate refuza să dispună recuperarea unui ajutor de stat ilegal și incompatibil dacă acest lucru ar contraveni unui principiu general de drept al Uniunii⁴⁹ și faptul că statul membru în cauză poate refuza să execute decizia de recuperare în cazul unei imposibilități absolute de a o executa corect⁵⁰ nu a împiedicat Curtea să decidă, în Hotărârea din 6 noiembrie 2018, *Scuola Elementare Maria Montessori/Comisia, Comisia/Scuola Elementare Maria Montessori și Comisia/Ferracci (C-622/16 P-C-624/16 P, EU:C:2018:873)*, că competitorii beneficiarilor ajutorului de stat au dreptul de a nu fi supuși unei concurențe denaturate de ajutorul de stat pe piața pe care sunt activi.

101. În special în cazul în care recuperarea unui ajutor ilegal și incompatibil ar încălca principiul protecției încrederii legitime a beneficiarului ajutorului⁵¹, Comisia nu mai este obligată să dispună recuperarea sa⁵². Aceasta nu trebuie să dispună recuperarea sa. În acest caz, constatarea incompatibilității ajutorului cu piața internă nu conduce la reinstaurarea concurenței pe piața în cauză. Cu toate acestea, după cum am menționat la punctul precedent, acest lucru nu a împiedicat Curtea să constate că concurenții beneficiarului ajutorului au dreptul să nu fie supuși unei concurențe denaturate de ajutorul de stat.

102. În mod similar, în cazul în care impunerea unor măsuri antidumping nu ar fi în interesul Uniunii, Comisia poate decide să nu adopte astfel de măsuri. În acest caz, denaturarea comerțului rezultată din dumping nu este eliminată, iar concurența nu este reinstaurată pe piața internă. Acest lucru nu ar trebui să împiedice Curtea să considere că un producător din Uniune are dreptul de a nu fi supus unei concurențe denaturate prin dumping.

103. În al treilea rând, contrar celor susținute de Comisie și de Consiliu, în cazul în care Curtea ar constata că în prezenta cauză este îndeplinit primul criteriu privind afectarea directă, acest lucru nu s-ar putea datora simplelor efecte de fapt ale regulamentului în cauză asupra situației Distillerie Bonollo (spre deosebire de efectele juridice ale regulamentului respectiv).

45 A se vedea articolul 21 alineatul (2) din regulamentul de bază.

46 Hotărârea din 15 iunie 2017, *T.KUP (C-349/16, EU:C:2017:469, punctul 44)*.

47 Hotărârea din 30 aprilie 2015, *VTZ și alții/Consiliul (T-432/12, nepublicată, EU:T:2015:248, punctul 163)*.

48 A se vedea *Juramy, H., „Anti-Dumping in Europe: What About Us(ers)?”, în *Global Trade and Customs Journal*, 2018, nr. 11/12, p. 511-518 (p. 516 și 517), și *Melin, Y., „Users in EU Trade Defence Investigations: How to Better Take their Interests into Account, and the New Role of Member States as User Champions after Comitology”, în *Global Trade and Customs Journal*, 2016, nr. 3, p. 88-121 (p. 96)*.*

49 Articolul 16 alineatul (1) ultima teză din Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 TFUE (JO 2015, L 248, p. 9) prevede că „Comisia nu solicită recuperarea ajutorului în cazul în care aceasta ar contraveni unui principiu general de drept al Uniunii”.

50 Hotărârea din 9 noiembrie 2017, *Comisia/Grecia (C-481/16, nepublicată, EU:C:2017:845, punctul 28)*, și Hotărârea din 6 noiembrie 2018, *Scuola Elementare Maria Montessori/Comisia, Comisia/Scuola Elementare Maria Montessori și Comisia/Ferracci (C-622/16 P-C-624/16 P, EU:C:2018:873, punctul 80)*.

51 Hotărârea din 29 aprilie 2004, *Italia/Comisia (C-372/97, EU:C:2004:234, punctul 111)*.

52 Hotărârea din 15 noiembrie 2018, *World Duty Free Group/Comisia (T-219/10 RENV, EU:T:2018:784, punctele 264 și 268)*.

104. Într-adevăr, astfel cum s-a menționat la punctul 85 de mai sus, regulamentul în cauză produce în mod direct efecte asupra situației Distillerie Bonollo ca urmare a *dreptului* acesteia de a nu fi supusă unei concurențe denaturate prin dumping, iar nu ca urmare a vreunor efecte de fapt ale regulamentului respectiv.

105. De asemenea, observăm că nu există nicio contradicție între soluția propusă la punctul 85 de mai sus și punctul 81 din Hotărârea din 28 februarie 2019, Consiliul/Growth Energy și Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155). La punctul respectiv, Curtea a statuat că faptul că un regulament care impunea taxe antidumping la importurile de bioetanol originar din Statele Unite ale Americii a plasat producătorii americani de bioetanol într-o poziție concurențială dezavantajoasă nu ar putea permite ca atare să se aprecieze că regulamentul respectiv îi viza în mod direct. Subliniem, în primul rând, că acești producători americani de bioetanol erau *producători din țări terțe* ale căror mărfuri erau supuse taxelor antidumping, în timp ce propunem să se considere că *producătorii din Uniune* au dreptul de a nu fi supuși unei concurențe denaturate prin dumping. În al doilea rând, producătorii americani de bioetanol menționați nu erau activi pe piața internă⁵³, în timp ce propunem să se considere că operatorii efectivi de pe piață, iar nu operatorii potențiali, sunt cei care au acest drept⁵⁴.

106. În al patrulea rând, contrar celor susținute de Comisie și de Consiliu, soluția propusă la punctul 85 de mai sus nu constituie o „relaxare” a primului criteriu privind afectarea directă.

107. Astfel cum s-a menționat la punctul 87 de mai sus, în Hotărârea din 20 martie 1985, Timex/Consiliul și Comisia (264/82, EU:C:1985:119, punctele 11-16), s-a considerat că producătorii din Uniune au calitate procesuală activă pentru a solicita anularea unui regulament care impune măsuri antidumping. În plus, în Hotărârea din 18 octombrie 2018, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Comisia (T-364/16, EU:T:2018:696, punctele 36-53), s-a considerat că producătorii din Uniune au calitate procesuală activă pentru a contesta decizia prin care Comisia, în scopul punerii în aplicare a unei hotărâri a Curții, a dispus să nu se perceapă taxe antidumping la importurile de mărfuri fabricate de un anumit producător-exportator.

108. Rezultă că, în cazul în care Curtea constată că regulamentul în cauză produce în mod direct efecte asupra situației juridice a Distillerie Bonollo, contrar celor argumentate de Comisie și de Consiliu, aceasta nu ar constitui o „relaxare” a condiției privind afectarea directă. Decizia sa ar fi în conformitate cu jurisprudența menționată la punctul precedent.

109. Un argument specific în favoarea acestei concluzii este acela că, în domeniul antidumpingului, în cazul în care s-a considerat că reclamanții (fie producători din Uniune, fie producători-exportatori, fie importatori) nu au calitate procesuală activă pentru a solicita anularea unui regulament care impune măsuri antidumping, acest lucru s-a datorat faptului că ei nu erau vizați în mod individual de regulamentul respectiv. Acest lucru nu s-a datorat faptului că nu erau vizați în mod direct de acesta⁵⁵.

53 Producătorii de bioetanol din Statele Unite nu și-au exportat direct producția pe piața Uniunii, ci au vândut-o pe piața internă (SUA) comercianților/producătorilor de amestecuri independenți, care au amestecat apoi bioetanolul cu benzina, în special pentru exportul către Uniune (Concluziile avocatului general Mengozzi prezentate în cauza Consiliul/Growth Energy și Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2018:794, punctul 63).

54 Această propunere este în concordanță cu punctele 46 și 50 din Hotărârea din 6 noiembrie 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Comisia, Comisia/Scuola Elementare Maria Montessori și Comisia/Ferracci (C-622/16 P-C-624/16 P, EU:C:2018:873).

55 Hotărârea din 28 februarie 2002, BSC Footwear Supplies și alții/Consiliul (T-598/97, EU:T:2002:52, punctele 49-64), Ordonanța din 27 ianuarie 2006, Van Mannekus/Consiliul (T-280/03, nepublicată, EU:T:2006:32, punctele 108-141), Hotărârea din 19 aprilie 2012, Würth and Fasteners (Shenyang)/Consiliul (T-162/09, nepublicată, EU:T:2012:187), Ordonanța din 5 februarie 2013, BSI/Consiliul (T-551/11, nepublicată, EU:T:2013:60, punctele 23-41), Hotărârea din 13 septembrie 2013, Cixi Jiangnan Chemical Fiber și alții/Consiliul (T-537/08, nepublicată, EU:T:2013:428, punctele 28 și 29), Ordonanța din 21 ianuarie 2014, Bricmate/Consiliul (T-596/11, nepublicată, EU:T:2014:53, punctele 21-60), Ordonanța din 7 martie 2014, FESI/Consiliul (T-134/10, nepublicată, EU:T:2014:143, punctele 41-76), Hotărârea din 15 septembrie 2016, Molinos Río de la Plata și alții/Consiliul (T-112/14-T-116/14 și T-119/14, nepublicată, EU:T:2016:509, punctele 48-56), și Ordonanța din 25 ianuarie 2017, Internacional de Productos Metálicos/Comisia (T-217/16, nepublicată, EU:T:2017:37, punctele 26-33), confirmată în recurs (Hotărârea din 18 octombrie 2018, Internacional de Productos Metálicos/Comisia, C-145/17 P, EU:C:2018:839).

110. Din cunoștințele noastre, există o singură excepție. Este vorba despre Hotărârea din 28 februarie 2019, Consiliul/Growth Energy și Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155), în care producătorilor de bioetanol din Statele Unite nu li s-a recunoscut calitatea procesuală activă pentru motivul că nu sunt vizați în mod direct de actul atacat. Cu toate acestea, astfel cum s-a menționat la punctul 105 de mai sus, acest lucru s-a datorat împrejurării specifice potrivit căreia acești producători nu exportau bioetanol în mod direct către Uniune și, în consecință, producția acestora nu a fost supusă în mod direct taxelor antidumping impuse.

111. În plus, în cauzele în care s-a considerat că reclamantii au calitate procesuală activă pentru a solicita anularea unui regulament care impune măsuri antidumping, fie nu s-a examinat condiția privind afectarea directă⁵⁶, fie s-a considerat că aceasta a fost îndeplinită. În cazurile în care s-a considerat că aceasta a fost îndeplinită, acest lucru s-a datorat celui de al doilea criteriu privind afectarea directă, și anume, astfel cum s-a menționat la punctul 80 de mai sus, pentru motivul că autoritățile vamale din statele membre sunt obligate, fără a avea nicio marjă de apreciere, să perceapă taxele impuse printr-un regulament antidumping. Primul criteriu nu a fost examinat⁵⁷.

112. Există, după cunoștințele noastre, numai două excepții. În Hotărârea din 26 septembrie 2000, Starway/Consiliul (T-80/97, EU:T:2000:216), s-a considerat că un regulament de extindere a măsurilor antidumping produce în mod direct efecte asupra situației juridice a unui importator. Acest lucru s-a datorat faptului că posibilitatea, prevăzută în regulamentul menționat, ca Comisia să acorde reclamantului o scutire de la plata taxei extinse (în cazul în care importurile nu constituie o circumvenție a taxei inițiale) era, în împrejurările cauzei, pur teoretică⁵⁸. În mod similar, în Hotărârea din 18 octombrie 2018, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Comisia (T-364/16, EU:T:2018:696), s-a considerat că o decizie prin care s-a stabilit neperceperea taxelor antidumping produce în mod direct efecte asupra situației producătorilor din Uniune „în cadrul procedurii care a condus la adoptarea măsurilor antidumping”. Tribunalul a invocat, printre altele, faptul că atât plângerea care a condus la adoptarea regulamentului inițial, cât și cererea de reexaminare efectuată în perspectiva expirării măsurilor fuseseră formulate de o asociație profesională în numele producătorilor din Uniune, dintre care făceau parte reclamantii⁵⁹. În această privință, reamintim că, astfel cum am menționat la punctul 85 de mai sus, pentru a determina dacă primul criteriu privind afectarea directă este îndeplinit, propunem să ne bazăm nu pe drepturile procedurale ale reclamantului, ci pe dreptul de a nu fi supus unei concurențe denaturate. Într-adevăr, drepturile procedurale conferite de regulamentul de bază variază semnificativ de la o persoană la alta⁶⁰ și se poate pune astfel întrebarea dacă un regulament care impune măsuri antidumping este susceptibil să producă în mod direct efecte asupra situației juridice a *oricărei* persoane căreia regulamentul respectiv îi conferă drepturi procedurale.

56 Hotărârea din 21 februarie 1984, Allied Corporation și alții/Comisia (239/82 și 275/82, EU:C:1984:68, punctele 12-14), Hotărârea din 20 martie 1985, Timex/Consiliul și Comisia (264/82, EU:C:1985:119, punctele 12-17), Hotărârea din 7 mai 1987, NTN Toyo Bearing și alții/Consiliul (240/84, EU:C:1987:202, punctele 5-7), Hotărârea din 14 martie 1990, Nashua Corporation și alții/Comisia și Consiliul (C-133/87 și C-150/87, EU:C:1990:115, punctele 14-20), Hotărârea din 14 martie 1990, Gestetner Holdings/Consiliul și Comisia (C-156/87, EU:C:1990:116, punctele 17-23), Hotărârea din 11 iulie 1990, Neotype Techmaslexport/Comisia și Consiliul (C-305/86 și C-160/87, EU:C:1990:295, punctele 19-22), Hotărârea din 16 mai 1991, Extramet Industrie/Consiliul (C-358/89, EU:C:1991:214, punctele 13-18), Hotărârea din 13 septembrie 2013, Huvis/Consiliul (T-536/08, nepublicată, EU:T:2013:432, punctele 25-29), și Hotărârea din 13 septembrie 2013, Cixi Jiangnan Chemical Fiber și alții/Consiliul (T-537/08, nepublicată, EU:T:2013:428, punctele 22-27).

57 Hotărârea din 18 septembrie 1996, Climax Paper/Consiliul (T-155/94, EU:T:1996:118, punctul 53), Hotărârea din 25 septembrie 1997, Shanghai Bicycle/Consiliul (T-170/94, EU:T:1997:134, punctul 41), Hotărârea din 16 ianuarie 2014, BP Products North America/Consiliul (T-385/11, EU:T:2014:7, punctul 72), Hotărârea din 15 septembrie 2016, Unitec Bio/Consiliul (T-111/14, EU:T:2016:505, punctul 28), Hotărârea din 15 septembrie 2016, Molinos Río de la Plata și alții/Consiliul (T-112/14-T-116/14 și T-119/14, nepublicată, EU:T:2016:509, punctul 62), Hotărârea din 18 octombrie 2016, Crown Equipment (Suzhou) și Crown Gabelstapler/Consiliul (T-351/13, nepublicată, EU:T:2016:616, punctul 24), și Hotărârea din 10 octombrie 2017, Kolachi Raj Industrial/Comisia (T-435/15, EU:T:2017:712, punctul 54).

58 Hotărârea din 26 septembrie 2000, Starway/Consiliul (T-80/97, EU:T:2000:216, punctele 61-69).

59 Hotărârea din 18 octombrie 2018, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Comisia (T-364/16, EU:T:2018:696, punctele 41 și 42).

60 De exemplu, drepturile procedurale conferite producătorilor din Uniune diferă semnificativ de cele conferite grupurilor de consumatori.

113. În consecință, în opinia noastră, nu există niciun element în jurisprudența din domeniul antidumpingului care să susțină argumentul Comisiei potrivit căruia unui producător din Uniune nu trebuie să i se recunoască calitatea procesuală activă pentru motivul că nu are dreptul la protecție împotriva dumpingului și, în consecință, regulamentul care impune taxe antidumping nu produce în mod direct efecte asupra situației sale juridice. În schimb, considerăm că hotărârea atacată este în concordanță cu jurisprudența instanțelor Uniunii Europene, potrivit căreia, astfel cum am menționat la punctul 110 de mai sus, după cunoștințele noastre, numai o singură dată nu s-a recunoscut calitatea procesuală activă ca urmare a faptului că reclamantul nu era vizat în mod direct de actul atacat, în împrejurări care sunt diferite de cele din prezenta cauză.

114. În al cincilea rând, nu considerăm convingător argumentul Comisiei și al Consiliului potrivit căruia, la punctele 92 și 93 din hotărârea atacată, Tribunalul a invocat în mod eronat dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă, astfel cum este consacrat la articolul 47 din cartă, pentru a „extinde” condiția referitoare la afectarea directă.

115. La aceste puncte, Tribunalul a constatat că, având în vedere că regulamentul în cauză nu putea stabili măsuri de punere în aplicare cu privire la Distillerie Bonollo, aceasta din urmă nu beneficia în principiu de nicio cale de atac națională alternativă. Deși, potrivit Tribunalului, acest fapt nu poate avea ca efect înlăturarea condiției referitoare la afectarea individuală, condiția conform căreia o persoană trebuie să fie vizată în mod direct și individual trebuie totuși interpretată având în vedere dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă.

116. Chiar dacă este adevărat că articolul 47 din cartă nu are ca obiect modificarea sistemului de control jurisdicțional prevăzut de tratate și în special a normelor referitoare la admisibilitatea acțiunilor introduse direct în fața instanțelor Uniunii⁶¹, nu acesta este, în opinia noastră, modul în care a procedat Tribunalul la punctele 92 și 93 din hotărârea atacată.

117. Tribunalul nu a ajuns la concluzia că Distillerie Bonollo era vizată în mod direct de regulamentul în cauză invocând articolul 47 din cartă. Această concluzie s-a întemeiat pe alte motive, și anume pe împrejurarea, menționată la punctul 59 din hotărârea atacată, că Distillerie Bonollo a inițiat procedura de reexaminare intermediară parțială și că taxele antidumping impuse de acest regulament erau destinate să contrabalanseze prejudiciul pe care l-a suferit în calitate de competitor care își desfășoară activitatea pe aceeași piață ca cei doi producători-exportatori chinezi. Punctele 92 și 93 din această hotărâre nu fac decât să susțină această concluzie, la care Tribunalul ajunsese deja.

118. Subliniem de asemenea că, atunci când a constatat că regulamentul în cauză a produs în mod direct efecte asupra situației juridice a Distillerie Bonollo pentru motivele menționate la punctul precedent, Tribunalul nu a ignorat condiția referitoare la afectarea directă. El a adoptat o interpretare mai largă a condiției respective decât cea susținută de Comisie și de Consiliu, dar acest lucru nu echivalează cu ignorarea ei.

119. În concluzie, având în vedere că regulamentul în cauză este susceptibil să plaseze Distillerie Bonollo într-o poziție concurențială dezavantajoasă pe piața pe care concurează cu cei doi producători-exportatori chinezi, regulamentul respectiv afectează în mod direct dreptul Distillerie Bonollo de a nu fi supusă unei concurențe denaturate prin dumping pe piața respectivă. Rezultă că, la punctul 59 din hotărârea atacată, Tribunalul nu a săvârșit o eroare atunci când a concluzionat că regulamentul în cauză a produs în mod direct efecte asupra situației juridice a Distillerie Bonollo și că motivul unic trebuie respins.

120. În consecință, recursul incident trebuie respins în măsura în care urmărește anularea hotărârii atacate.

⁶¹ Hotărârea din 3 octombrie 2013, Inuit Tapiriit Kanatami și alții/Parlamentul European și Consiliul (C-583/11 P, EU:C:2013:625, punctul 97), și Hotărârea din 27 martie 2019, Canadian Solar Emea și alții/Consiliul (C-236/17 P, EU:C:2019:258, punctul 99).

b) *Cu privire la concluziile subsidiare ale Comisiei, prin care aceasta solicită Curții anularea punctului 2 din dispozitivul hotărârii atacate*

121. În subsidiar, Comisia solicită Curții să anuleze punctul 2 din dispozitivul hotărârii atacate, în măsura în care acest punct menține taxa antidumping impusă de regulamentul în cauză asupra mărfurilor Ninghai Organic Chemical Factory până la momentul la care nu numai Comisia, ci și Consiliul adoptă măsurile pe care le presupune executarea hotărârii atacate. Comisia susține că, de la intrarea în vigoare a Regulamentului nr. 37/2014, numai Comisia poate adopta măsuri antidumping.

122. Consiliul și Changmao Biochemical Engineering sunt de acord cu Comisia, în timp ce Distillerie Bonollo este în dezacord cu aceasta.

123. Considerăm că concluziile subsidiare ale Comisiei trebuie admise.

124. La punctul 2 din dispozitivul hotărârii atacate, Tribunalul a menținut taxa antidumping impusă de regulamentul în cauză asupra produselor Organic Chemical Factory „până la adoptarea de către [Comisie] și de către [Consiliu] a măsurilor pe care le presupune executarea [hotărârii atacate]”.

125. Observăm că, în conformitate cu articolul 266 primul paragraf TFUE, instituția emitentă a actului anulat este obligată să ia măsurile impuse de executarea hotărârii Curții de Justiție. În speță, regulamentul în cauză a fost adoptat de Consiliu. Cu toate acestea, nu rezultă că Consiliul trebuie sau chiar poate să ia măsurile pe care le presupune executarea hotărârii atacate.

126. Într-adevăr, potrivit jurisprudenței, obligația de a acționa care rezultă din articolul 266 primul paragraf TFUE nu constituie o sursă de competență și nu scutește instituția în cauză de necesitatea de a fundamenta actul care conține măsurile impuse de executarea unei hotărâri de anulare a unei măsuri pe un temei juridic care, în primul rând, o împuternicește să adopte acest act și, în al doilea rând, este în vigoare la data adoptării actului respectiv⁶².

127. Articolul 1 din Regulamentul nr. 37/2014 modifică articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază în sensul că taxele antidumping definitive care au fost impuse anterior de Consiliu trebuie în prezent să fie impuse de Comisie⁶³.

128. În prezenta cauză, măsurile pe care le presupune executarea hotărârii atacate pot fi adoptate numai după data pronunțării acestei hotărâri, și anume după 3 mai 2018. Astfel, acestea pot fi adoptate numai după intrarea în vigoare, la 20 februarie 2014, a Regulamentului nr. 37/2014⁶⁴. Rezultă că măsurile pe care le presupune executarea hotărârii atacate trebuie să se întemeieze pe articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 37/2014 și pe articolul 14 alineatul (1) din regulamentul de bază⁶⁵.

129. În consecință, numai Comisia poate adopta aceste măsuri.

62 Hotărârea din 14 iunie 2016, Comisia/McBride și alții (C-361/14 P, EU:C:2016:434, punctele 38, 40 și 45), și Hotărârea din 19 iunie 2019, C & J Clark International (C-612/16, nepublicată, EU:C:2019:508, punctele 39 și 40).

63 A se vedea punctul 22 subpunctul 5 din anexa la Regulamentul nr. 37/2014.

64 Articolul 4 din Regulamentul nr. 37/2014 prevede că respectivul regulament „intră în vigoare în a treizecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*”, și anume, în a treizecea zi de la 21 ianuarie 2014.

65 Articolul 14 alineatul (1) din regulamentul de bază (care nu a fost modificat prin Regulamentul nr. 37/2014) prevede că taxele antidumping se impun prin regulament. Potrivit jurisprudenței, articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 37/2014, și articolul 14 alineatul (1) din regulamentul de bază, coroborate, constituie temeiul juridic care împuternicește Comisia să reimpună taxe antidumping în urma pronunțării unei hotărâri de anulare a unui regulament care impune taxe antidumping (Hotărârea din 19 iunie 2019, C & J Clark International, C-612/16, nepublicată, EU:C:2019:508, punctele 42-44). A se vedea de asemenea Hotărârea din 15 martie 2018, Deichmann (C-256/16, EU:C:2018:187, punctul 55).

130. Concluzionăm că punctul 2 din dispozitivul hotărârii atacate trebuie anulat în măsura în care acest punct menține taxa antidumping impusă de regulamentul în cauză asupra produselor Ninghai Organic Chemical Factory până la adoptarea de către *Consiliu* a măsurilor pe care le presupune executarea acestei hotărâri. Cu toate acestea, punctul 2 din dispozitivul hotărârii atacate rămâne valabil în măsura în care menține această obligație până la adoptarea de către Comisie a măsurilor pe care le presupune executarea acestei hotărâri.

131. Recursul incident trebuie respins în rest.

VI. Recursul principal

132. Changmao Biochemical Engineering solicită anularea hotărârii atacate pentru motivul că Tribunalul a săvârșit o eroare prin admiterea motivului întemeiat pe încălcarea articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază.

A. Argumentele părților

133. Prin intermediul motivului unic, Changmao Biochemical Engineering contestă punctele 132-137 și 139-141 din hotărârea atacată.

134. Acest motiv se împarte în trei aspecte.

135. În cadrul primului aspect al motivului său unic, Changmao Biochemical Engineering susține că faptul că, în regulamentul în cauză, valoarea normală este stabilită pe baza costurilor de producție din Argentina, în loc să fie stabilită pe baza prețurilor de vânzare pe piața internă din Argentina, nu constituie o schimbare de metodă în sensul articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază și, în orice caz, a avut loc o schimbare a circumstanțelor. În plus, potrivit Changmao Biochemical Engineering, Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a constatat că aplicarea metodei utilizate în ancheta inițială a fost în concordanță cu articolul 2 din regulamentul de bază și atunci când nu a luat astfel în considerare diferențele dintre procedeele de producție a acidului tartric din Argentina și din China.

136. În cadrul celui de al doilea și al celui de al treilea aspect ale motivului unic, Changmao Biochemical Engineering susține în esență că Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a constatat că faptul că aceeași valoare normală se aplică tuturor producătorilor-exportatori cărora nu li s-a acordat SEP elimină orice distincție dintre producătorii-exportatori cooperanți și cei necooperanți.

137. Distillerie Bonollo susține, în primul rând, că recursul este inadmisibil, în al doilea rând, că motivul unic este inadmisibil și, în al treilea rând, că acest motiv este, în orice caz, nefondat.

138. În primul rând, Distillerie Bonollo susține excepția de inadmisibilitate invocată de Consiliu și de Comisie.

139. În al doilea rând, Distillerie Bonollo susține că primul, al doilea și al treilea aspect ale motivului unic sunt inadmisibile în măsura în care unul sau mai multe dintre aceste aspecte (i) nu fac decât să reitereze argumente prezentate în fața Tribunalului, (ii) ridică o problemă de fapt, (iii) solicită Curții să se pronunțe asupra unui motiv cu privire la care Tribunalul nu s-a pronunțat sau (iv) contestă un motiv subsidiar din hotărârea atacată.

140. În al treilea rând, Distillerie Bonollo susține că motivul unic este, în orice caz, nefondat. Aceasta susține că a existat o schimbare a metodei în regulamentul în cauză, având în vedere că nu a fost aplicată metoda care presupune calcularea valorii normale pe baza prețurilor de vânzare pe piața internă din Argentina. Aceasta susține că nu există nicio dovadă privind o schimbare a circumstanțelor. În plus, contrar celor susținute de Changmao Biochemical Engineering, Tribunalul nu a omis să țină seama de diferențele dintre costurile de producție din Argentina și din China. În ceea ce privește afirmația Changmao Biochemical Engineering conform căreia aplicarea aceleiași valori normale înlătură orice distincție între producătorii-exportatori cooperanți și cei necooperanți, Distillerie Bonollo observă că nicio dispoziție din regulamentul de bază nu prevede tratamentul favorabil al producătorilor-exportatori cooperanți în ceea ce privește stabilirea valorii normale.

141. Consiliul susține că recursul este inadmisibil. Acest lucru se datorează faptului că hotărârea atacată nu privește în mod direct Changmao Biochemical Engineering, astfel cum prevede articolul 56 al doilea paragraf din statut. Într-adevăr, regulamentul în cauză a fost deja anulat, în măsura în care se aplică Changmao Biochemical Engineering, prin Hotărârea din 1 iunie 2017, Changmao Biochemical Engineering/Consiliul (T-442/12, EU:T:2017:372). În consecință, orice măsuri luate în executarea hotărârii atacate, precum recalcularea valorii normale pe baza prețurilor de vânzare pe piața internă din Argentina, se pot aplica numai Ninghai Organic Chemical Factory.

142. Comisia susține că recursul este inadmisibil pentru același motiv ca cel invocat de Consiliu. În orice caz, potrivit Comisiei, recursul este nefondat. Acest lucru se datorează faptului că modul de redactare a articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază se referă la metoda utilizată „în ancheta [inițială]”, iar nu la metoda utilizată pentru o anumită întreprindere. Această dispoziție nu se poate aplica în funcție de fiecare întreprindere în parte. În plus, geneza acestei dispoziții susține o interpretare în sens larg a obligației de a aplica aceeași metodă în ancheta de reexaminare. În sfârșit, articolul 11 alineatul (9) din regulamentul de bază trebuie privit ca o expresie a principiului egalității de tratament, consacrat în prezent la articolul 47 din cartă. Rezultă că, în regulamentul în cauză, valoarea normală ar trebui determinată pe baza prețurilor de vânzare pe piața internă pentru toți producătorii cărora li s-a refuzat SEP, inclusiv pentru cei doi producători-exportatori chinezi.

B. Aprecieri

143. Changmao Biochemical Engineering propune un motiv unic, întemeiat pe faptul că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a constatat că articolul 11 alineatul (9) din regulamentul de bază nu permite Consiliului, în cadrul unei reexaminări intermediare, să calculeze valoarea normală pe baza costurilor de producție dintr-o țară analogă, și anume Argentina, în cazul în care, în ancheta inițială, valoarea normală a fost determinată pe baza prețurilor de vânzare pe piața internă din Argentina.

144. Distillerie Bonollo, Consiliul și Comisia solicită respingerea recursului.

1. Cu privire la admisibilitatea recursului

145. Consiliul și Comisia susțin că recursul este inadmisibil, întrucât hotărârea atacată nu privește în mod direct Changmao Biochemical Engineering, astfel cum prevede articolul 56 al doilea paragraf din statut, având în vedere că regulamentul în cauză era deja anulat în măsura în care se aplică Changmao Biochemical Engineering prin Hotărârea din 1 iunie 2017, Changmao Biochemical Engineering/Consiliul (T-442/12, EU:T:2017:372). Distillerie Bonollo susține excepția de inadmisibilitate invocată de Consiliu și de Comisie, în timp ce Changmao Biochemical Engineering susține că recursul este admisibil.

146. Pentru motivele prezentate mai jos, considerăm că recursul este admisibil.

147. Recursul este introdus de Changmao Biochemical Engineering, care nu a fost parte, ci intervenientă în procedura în fața Tribunalului⁶⁶.

148. În temeiul articolului 56 al doilea paragraf din statut, pentru ca un intervenient în primă instanță (altul decât un stat membru sau o instituție a Uniunii) să introducă recurs împotriva unei hotărâri a Tribunalului, această hotărâre trebuie să fie una care „privește în mod direct” persoana respectivă.

149. După cum observă Consiliul și Comisia, la momentul pronunțării hotărârii atacate, regulamentul în litigiu fusese deja anulat, în măsura în care se aplica Changmao Biochemical Engineering, prin Hotărârea din 1 iunie 2017, Changmao Biochemical Engineering/Consiliul (T-442/12, EU:T:2017:372), care în prezent este definitivă.

150. Cu toate acestea, observăm că, în hotărârea atacată, anularea regulamentului în litigiu nu este limitată din punctul de vedere al domeniului de aplicare⁶⁷.

151. De asemenea, observăm că, potrivit jurisprudenței, instituția emitentă a actului anulat printr-o hotărâre, pentru a-și respecta obligația, în temeiul articolului 266 primul paragraf TFUE, de a lua măsurile impuse de executarea acestei hotărâri, trebuie să respecte nu doar dispozitivul hotărârii, ci și motivele pe baza cărora a fost pronunțat și care constituie temeiul necesar al hotărârii, în sensul că sunt indispensabile pentru a determina sensul exact a ceea ce s-a hotărât în dispozitiv⁶⁸.

152. Prin hotărârea atacată, regulamentul în cauză a fost anulat pentru motivul că, prin stabilirea inițială, în cadrul anchetei de reexaminare care a dus la adoptarea regulamentului în cauză, a valorii normale pentru producătorii-exportatori cărora li s-a refuzat SEP pe baza prețurilor de vânzare pe piața internă din Argentina și prin utilizarea ulterioară a valorii normale construite, determinate în esență pe baza costurilor de producție din Argentina, Consiliul a schimbat metoda și, prin urmare, a încălcat articolul 11 alineatul (9) din regulamentul de bază. În consecință, pentru a-și îndeplini obligația, în temeiul articolului 266 primul paragraf TFUE, de a lua măsurile impuse de executarea hotărârii atacate, Comisia trebuie să redeschidă procedura și să recalculeze valoarea normală pe baza prețurilor de vânzare pe piața internă din Argentina⁶⁹.

153. Având în vedere că, astfel cum s-a menționat la punctul 150 de mai sus, anularea regulamentului în cauză nu este limitată în ceea ce privește domeniul său de aplicare, Comisia, pentru a lua măsurile impuse de executarea hotărârii atacate, ar trebui să recalculeze valoarea normală pe baza prețurilor de vânzare pe piața internă din Argentina nu numai pentru Ninghai Organic Chemical Factory, ci și pentru Changmao Biochemical Engineering.

⁶⁶ A se vedea punctul 20 de mai sus.

⁶⁷ Punctul 1 din dispozitivul hotărârii atacate nu anulează regulamentul în cauză numai în măsura în care se aplică Ninghai Organic Chemical Factory. Acesta anulează regulamentul fără nicio restricție cu privire la efectele anulării. Acest lucru rezultă din faptul că acțiunea în primă instanță a fost introdusă de producători din Uniune, iar nu de un producător-exportator care ar fi putut solicita anularea regulamentului în cauză numai în măsura în care acesta îi era aplicabil.

⁶⁸ Hotărârea din 3 octombrie 2000, Industrie des poudres sphériques/Consiliul (C-458/98 P, EU:C:2000:531, punctul 81), Hotărârea din 28 ianuarie 2016, CM Eurologistik și GLS (C-283/14 și C-284/14, EU:C:2016:57, punctul 49), și Hotărârea din 14 iunie 2016, Comisia/McBride și alții (C-361/14 P, EU:C:2016:434, punctul 35).

⁶⁹ Chiar dacă nu este de competența instanțelor Uniunii să se substituie instituției în cauză pentru a preciza măsurile care trebuie luate în executarea hotărârilor judecătorești pronunțate de acestea (Concluziile avocatului general Tanchev prezentate în cauza National Iranian Tanker Company/Consiliul, C-600/16 P, EU:C:2018:227, punctul 109), cu toate acestea, măsurile respective trebuie să țină seama și să fie compatibile cu dispozitivul și cu motivele hotărârii în discuție (Hotărârea din 28 ianuarie 2016, CM Eurologistik și GLS, C-283/14 și C-284/14, EU:C:2016:57, punctele 76 și 77).

154. În schimb, în Hotărârea din 1 iunie 2017, Changmao Biochemical Engineering/Consiliul (T-442/12, EU:T:2017:372), regulamentul în cauză a fost anulat pentru motivul că, prin refuzul de a furniza Changmao Biochemical Engineering informații referitoare la calculul valorii normale, Consiliul și Comisia au încălcat articolul 20 alineatul (2) din regulamentul de bază și dreptul la apărare. În consecință, pentru a-și îndeplini obligația de a lua măsurile impuse de executarea acestei hotărâri, Comisia ar trebui să ofere acces Changmao Biochemical Engineering la aceste informații și să îi permită să își prezinte observațiile în această privință.

155. În consecință, măsurile care trebuie luate în executarea hotărârii atacate diferă de măsurile necesare pentru punerea în aplicare a Hotărârii din 1 iunie 2017, Changmao Biochemical Engineering/Consiliul (T-442/12, EU:T:2017:372).

156. Rezultă că Changmao Biochemical Engineering este vizată în mod direct de hotărârea atacată, ca urmare a obligației Comisiei, în executarea acestei hotărâri, să redeschidă procedura și să recalculeze valoarea normală pe baza prețurilor de vânzare pe piața internă din Argentina.

157. Acest lucru este în concordanță cu Hotărârea din 2 octombrie 2003, International Power și alții/NALOO (C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P și C-180/01 P, EU:C:2003:534). În această hotărâre, Curtea a reținut că hotărârea Tribunalului de anulare a deciziei prin care Comisia a respins o plângere formulată împotriva a trei întreprinderi a vizat în mod direct aceste trei întreprinderi. Acest lucru s-a datorat faptului că, „în executarea hotărârii atacate, Comisia [era] obligată să efectueze o nouă examinare a [plângerii]” și „[exista] posibilitatea ca la finalul acestei examinări, Comisia să adopte o măsură dezavantajoasă pentru [cele trei întreprinderi], care ar fi riscat în acest caz să fie expuse unei acțiuni în despăgubire în fața instanțelor naționale”⁷⁰.

158. În prezenta cauză, Changmao Biochemical Engineering susține că calculul valorii normale pe baza prețurilor de vânzare internă din Argentina ar conduce la impunerea unei rate a taxei semnificativ mai mari decât rata de 13,1 % impusă de regulamentul în cauză. Niciuna dintre celelalte părți nu contestă această afirmație. În consecință, astfel cum a fost cazul în hotărârea citată la punctul precedent, există riscul ca măsurile luate de Comisie în executarea hotărârii atacate să fie dezavantajoase pentru Changmao Biochemical Engineering și ca aceasta din urmă să fie expusă unor acțiuni pentru plata unei asemenea taxe.

159. Concluzia noastră de la punctul 156 de mai sus nu poate fi repusă în discuție de argumentul Distillerie Bonollo potrivit căruia Changmao Biochemical Engineering nu este vizată de hotărârea atacată, ci de măsurile luate în executarea acestei hotărâri, cu rezultatul că Changmao Biochemical Engineering va fi vizată în mod direct de hotărârea atacată în sensul articolului 56 al doilea paragraf din statut numai atunci când sunt adoptate aceste măsuri.

160. Acest lucru se datorează faptului că admisibilitatea unui recurs introdus de un intervenient în primă instanță împotriva unei hotărâri de anulare a unui act al Uniunii nu este supusă condiției ca instituția competentă să își fi respectat obligația, în temeiul articolului 266 TFUE, de a lua măsurile impuse de executarea acestei hotărâri. Într-adevăr, articolul 56 al doilea paragraf din statut nu prevede o astfel de condiție. Această dispoziție impune numai ca „decizia Tribunalului” să privească în mod direct intervenientul în primă instanță. Rezultă că, pentru a stabili dacă acesta este cazul, nu se poate lua în considerare decât hotărârea Tribunalului și obligația instituției competente, care rezultă din hotărârea de anulare a unui act al Uniunii, de a lua măsurile impuse de executarea acestei hotărâri. Nu pot fi luate în considerare nici aceste măsuri în sine, nici aspectul dacă sunt adoptate în timp util și dacă pun în aplicare corect hotărârea.

⁷⁰ Hotărârea din 2 octombrie 2003, International Power și alții/NALOO (C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P și C-180/01 P, EU:C:2003:534, punctul 52).

161. Este adevărat că Changmao Biochemical Engineering va putea solicita anularea măsurilor luate pentru punerea în aplicare a hotărârii atacate. Totuși, contrar celor susținute de Distillerie Bonollo, acest lucru nu conferă Changmao Biochemical Engineering „două mușcături din același măr”. Într-adevăr, în cazul în care aceasta din urmă ar invoca în susținerea acțiunii în anularea măsurilor adoptate pentru punerea în aplicare a hotărârii atacate un motiv asupra căruia Tribunalul s-a pronunțat deja, acest motiv ar fi inadmisibil, întrucât ar încălca principiul *res iudicata*⁷¹.

162. De asemenea, subliniem că, dacă, astfel cum este cazul în speță, actul Uniunii anulat prin hotărârea Tribunalului este un regulament, obligația instituției competente să ia măsurile impuse de executarea hotărârii nu apare decât de la data respingerii recursului⁷². În consecință, dacă s-ar urma abordarea Distillerie Bonollo, admisibilitatea recursului introdus de o parte intervenientă în primă instanță ar depinde, într-un asemenea caz, de bunăvoința instituției competente cu punerea în aplicare a hotărârii atacate.

163. În consecință, este irelevant faptul că Comisia nu a luat încă măsurile impuse de executarea hotărârii atacate sau a Hotărârii din 1 iunie 2017, Changmao Biochemical Engineering/Consiliul (T-442/12, EU:T:2017:372)⁷³.

164. Este în egală măsură irelevant faptul că, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor antidumping impuse de Regulamentul nr. 349/2012, Comisia a adoptat, la 28 iunie 2018, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/921⁷⁴, care menține taxa de 10,1 % impusă Changmao Biochemical Engineering de Regulamentul nr. 349/2012⁷⁵.

165. Concluzionăm că recursul este admisibil.

2. Cu privire la admisibilitatea motivului unic

166. În primul rând, trebuie respins motivul Distillerie Bonollo, întemeiat pe inadmisibilitatea primului, a celui de al doilea și a celui de al treilea aspect ale motivului unic, în măsura în care acestea nu fac decât să reitereze argumentele invocate de Consiliu în primă instanță. Astfel cum s-a menționat la punctul 63 de mai sus, aspectele de drept analizate în primă instanță pot fi rediscutate în cadrul procedurii de recurs. Observăm că recursul contestă anumite puncte din hotărârea atacată, și anume, în ceea ce privește argumentul potrivit căruia nu a existat nicio schimbare de metodă, punctul 132, în ceea ce privește argumentul potrivit căruia diferențele dintre procedeele de producție a acidului tartric din Argentina și din China ar trebui să fie luate în considerare la determinarea unei valori normale corecte, punctele 132 și 135-137, în ceea ce privește argumentul potrivit căruia a existat o schimbare a

71 A se vedea Hotărârea din 25 iunie 2010, Imperial Chemical Industries/Comisia (T-66/01, EU:T:2010:255, punctele 196-211).

72 Acest lucru rezultă din articolul 60 al doilea paragraf din statut, care prevede că, prin derogare de la articolul 280 TFUE, o hotărâre a Tribunalului de anulare a unui regulament intră în vigoare numai de la data respingerii recursului.

73 Prin avizul publicat la 7 septembrie 2017, Comisia a redeschis procedura care a dus la adoptarea regulamentului în cauză pentru punerea în aplicare a Hotărârii din 1 iunie 2017, Changmao Biochemical Engineering/Consiliul (T-442/12, EU:T:2017:372) (Avizul privind Hotărârea din 1 iunie 2017 în cauza T-442/12 referitoare la [regulamentul în cauză], JO 2017, C 296, p. 16). Conform acestui aviz, procedura a fost redeschisă numai pentru a pune în aplicare această hotărâre.

74 Regulamentul de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de acid tartric originar din Republica Populară Chineză în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului (JO 2018, L 164, p. 14).

75 În cadrul unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor, Comisia poate doar să mențină sau să abroge taxele antidumping impuse anterior, dar nu le poate modifica, în conformitate cu articolul 11 alineatul (6) din regulamentul de bază. Având în vedere că regulamentul în cauză, care modifică Regulamentul nr. 349/2012, a fost anulat prin Hotărârea din 1 iunie 2017, Changmao Biochemical Engineering/Consiliul (T-442/12, EU:T:2017:372), și că efectele regulamentului menționat nu au fost menținute prin această hotărâre până la data la care a fost pusă în aplicare de Comisie, aceasta din urmă a trebuit să mențină taxa de 10,1 % impusă prin Regulamentul nr. 349/2012 în ceea ce privește Changmao Biochemical Engineering. În schimb, Regulamentul 2018/921 menține rata de 8,3 % impusă de regulamentul în cauză în ceea ce privește Ninghai Organic Chemical Factory. Acest lucru se datorează faptului că, deși regulamentul respectiv a fost anulat de hotărârea atacată, efectele sale sunt menținute de această hotărâre în ceea ce privește Ninghai Organic Chemical Factory până la data la care instituția competentă își îndeplinește obligația în temeiul articolului 266 TFUE (pe care, astfel cum s-a explicat la punctul 162 de mai sus, aceasta trebuie să o îndeplinească numai atunci când și dacă prezentul recurs este respins).

circumstanțelor, punctul 134 și, în ceea ce privește argumentul potrivit căruia, în cazul în care metoda aplicată în ancheta inițială ar fi aplicată tuturor producătorilor-exportatori cărora nu li s-a acordat SEP în ancheta de reexaminare, aceasta ar elimina orice distincție între producătorii-exportatori cooperanți și cei necooperanți, punctele 139-141.

167. În al doilea rând, în măsura în care concluziile Distillerie Bonollo trebuie înțelese în sensul în care invocă faptul că argumentul potrivit căruia există o schimbare a circumstanțelor este inadmisibil pentru motivul că aceasta reprezintă o chestiune de fapt, acest motiv trebuie respins. Aspectul dacă împrejurarea că celor doi producători-exportatori chinezi li s-a acordat, iar ulterior li s-a refuzat SEP demonstrează o schimbare a circumstanțelor în sensul articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază constituie, în opinia noastră, o chestiune de drept.

168. În al treilea rând, deși suntem de acord cu Distillerie Bonollo în ceea ce privește faptul că un motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare ar fi inadmisibil, întrucât Tribunalul nu s-a pronunțat cu privire la acest motiv în hotărârea atacată, considerăm că niciun astfel de motiv nu a fost invocat în recurs. Recursul precizează pe scurt, cu titlu de introducere a celui de al treilea aspect al motivului unic, că concluziile Tribunalului privind valoarea normală „contravin [...] unei jurisprudențe constante [...] care asigură o comparație echitabilă a prețurilor și respectă dreptul la apărare al exportatorilor”⁷⁶. Prin aceste câteva cuvinte și în absența altor elemente, Changmao Biochemical Engineering nu a invocat un motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare.

169. În al patrulea rând, argumentul potrivit căruia Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a reținut, la punctul 141 din hotărârea atacată, că se aplică aceeași valoare normală tuturor producătorilor-exportatori atunci când aceasta este determinată pe baza datelor referitoare la o țară analogă, nu este, astfel cum susține Distillerie Bonollo, inadmisibil pentru motivul că este îndreptat împotriva unui motiv subsidiar din hotărârea atacată. Acesta este, astfel cum sugerează însăși Distillerie Bonollo, inoperant⁷⁷.

170. În concluzie, motivul unic este astfel admisibil în întregime.

3. *Cu privire la fond*

171. În conformitate cu articolul 11 alineatul (9) din regulamentul de bază, în toate anchetele de reexaminare efectuate în temeiul acestui articol, Comisia aplică, în măsura în care circumstanțele nu s-au schimbat, aceeași metodă ca în ancheta care a avut ca rezultat impunerea taxei, ținându-se seama printre altele de dispozițiile articolului 2 din regulamentul respectiv.

172. Conform jurisprudenței, excepția potrivit căreia instituțiile pot aplica, în cursul procedurii de reexaminare, o metodă diferită de cea utilizată în cadrul anchetei inițiale în cazul în care circumstanțele s-au schimbat trebuie să facă obiectul unei interpretări stricte⁷⁸.

⁷⁶ Sublinierea noastră.

⁷⁷ A se vedea punctul 208 de mai jos.

⁷⁸ Hotărârea din 19 septembrie 2013, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Consiliul (C-15/12 P, EU:C:2013:572, punctul 17), și Hotărârea din 18 septembrie 2014, Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, punctul 43).

173. În prezenta cauză, în cadrul anchetei care a condus la adoptarea Regulamentului nr. 130/2006, în ceea ce privește cei doi producători-exportatori chinezi, cărora li s-a acordat SEP, valoarea normală a fost stabilită pe baza prețurilor lor efective de vânzare pe piața internă, în conformitate cu articolul 2 alineatele (1)-(6) din regulamentul de bază⁷⁹, în timp ce, în ceea ce privește producătorii-exportatori cărora li s-a refuzat SEP, valoarea normală a fost calculată pe baza prețurilor de vânzare pe piața internă dintr-o țară analogă, respectiv Argentina, în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul respectiv⁸⁰.

174. În schimb, în ancheta care a dus la adoptarea regulamentului în cauză, celor doi producători-exportatori chinezi li s-a refuzat SEP. În consecință, valoarea normală nu a mai putut fi stabilită potrivit articolului 2 alineatele (1)-(6) din regulamentul de bază. Aceasta a fost calculată în esență pe baza costurilor de producție din Argentina, în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (a) din acest regulament⁸¹.

175. Prin intermediul motivului unic, Changmao Biochemical Engineering susține că Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a constatat că Consiliul a încălcat articolul 11 alineatul (9) din regulamentul de bază prin utilizarea, în cadrul anchetei de reexaminare, a unei valori normale construite pentru cei doi producători-exportatori chinezi, care s-a bazat pe costurile de producție din Argentina, în timp ce, în cadrul anchetei inițiale, stabilise valoarea normală pentru producătorii-exportatori cărora li s-a refuzat SEP pe baza prețurilor de vânzare pe piața internă din Argentina.

176. Acest motiv unic se împarte în trei aspecte. În cadrul primului aspect, Changmao Biochemical Engineering susține că nu a existat nicio schimbare a metodei și că, în orice caz, circumstanțele s-au schimbat, cu rezultatul că Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a constatat o încălcare a articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază.

177. Considerăm că primul aspect al motivului unic trebuie admis.

178. Contrar celor susținute de Changmao Biochemical Engineering⁸², a existat o schimbare a metodei în sensul articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază.

179. Conform jurisprudenței, există o schimbare a metodei în sensul acestei dispoziții în cazul în care, în ancheta inițială, prețul de export a fost stabilit pe baza prețurilor de export efective către Uniune în temeiul articolului 2 alineatul (8) din regulamentul de bază, în timp ce, în cadrul anchetei de reexaminare, a fost stabilit un preț de export construit pe baza prețurilor de export efective către țări terțe, în temeiul articolului 2 alineatul (9) din acest regulament⁸³. În mod similar, a existat o schimbare a metodei în cazul în care, în ancheta inițială, Consiliul a calculat valoarea normală pe baza prețurilor de export efective ale unui producător situat într-o țară terță analogă și a prețurilor de vânzare pe piața internă ale acestui producător, în timp ce, în ancheta de reexaminare, Consiliul a stabilit valoarea normală pe baza costurilor de producție ale aceluiași producător⁸⁴.

79 Considerentele (18)-(28) ale Regulamentului nr. 1259/2005 și considerentul (13) al Regulamentului nr. 130/2006.

80 Considerentele (29)-(34) ale Regulamentului nr. 1259/2005 și considerentul (13) al Regulamentului nr. 130/2006.

81 Considerentele (27)-(29) ale regulamentului în cauză.

82 Din motive de claritate, subliniem că Changmao Biochemical Engineering susține că calculul valorii normale nu pe baza prețurilor de vânzare pe piața internă din Argentina, ci pe baza costurilor de producție din Argentina în ceea ce privește producătorii-exportatori cărora nu li s-a acordat SEP constituie o schimbare a metodei. Aceasta nu susține că faptul că i-a fost acordat SEP în ancheta inițială, dar i s-a refuzat acest statut în ancheta de reexaminare, constituie în sine o schimbare a metodei care nu este în concordanță cu articolul 11 alineatul (9) din regulamentul de bază.

83 Hotărârea din 18 septembrie 2014, Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, punctele 21, 44 și 59), și Concluziile avocatului general Cruz Villalón prezentate în cauza Valimar (C-374/12, EU:C:2014:118, punctul 78).

84 Hotărârea din 18 martie 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise și Shanghai Adeptech Precision/Consiliul (T-299/05, EU:T:2009:72, punctele 170-172). A se vedea de asemenea Hotărârea din 8 iulie 2008, Huvis/Consiliul (T-221/05, nepublicată, EU:T:2008:258, punctele 27, 28 și 43), și Hotărârea din 16 decembrie 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Consiliul (T-423/09, EU:T:2011:764, punctul 57).

180. În prezenta cauză, în cadrul anchetei inițiale, valoarea normală a fost stabilită pe baza prețurilor de vânzare pe piața internă din Argentina în ceea ce privește producătorii-exportatori cărora li s-a refuzat SEP, în timp ce, în cadrul anchetei de reexaminare, aceasta a fost calculată în esență pe baza costurilor de producție din Argentina în ceea ce privește cei doi producători-exportatori chinezi, care nu mai erau eligibili pentru SEP. Având în vedere jurisprudența menționată la punctul precedent, considerăm că aceasta constituie o schimbare a metodei în sensul articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază.

181. În plus, în opinia noastră, nu s-a demonstrat că circumstanțele s-au schimbat.

182. S-a apreciat că, în special, un angajament de preț minim (al cărui efect a fost că prețurile de export efective către Uniune nu au mai fost fiabile și că, în cadrul anchetei de reexaminare, a trebuit să se calculeze un preț de export construit, pe baza prețurilor de export către țări terțe)⁸⁵ sau o modificare considerabilă a costurilor de producție ale produsului în cauză⁸⁶ constituie o schimbare a circumstanțelor în sensul articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază⁸⁷.

183. Cu toate acestea, Changmao Biochemical Engineering nu face decât să afirme că a existat o schimbare majoră a circumstanțelor și că acest lucru este demonstrat de faptul că Consiliul și Comisia i-au acordat SEP în cadrul anchetei inițiale, dar i-au refuzat un astfel de statut în cadrul anchetei de reexaminare. În opinia noastră, acest lucru nu este suficient pentru a stabili o schimbare a circumstanțelor în sensul articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază.

184. În special, observăm că, potrivit considerentului (27) al regulamentului în cauză, motivul pentru care s-a decis, în ancheta de reexaminare, să se utilizeze o valoare normală construită pe baza costurilor de producție din Argentina, în loc să se utilizeze prețurile de vânzare pe piața internă din Argentina, a fost existența unei „diferenț[e] [î]ntre metoda de producție din Argentina și din [China], care are un impact semnificativ asupra prețurilor și a costurilor”. Astfel cum explică Changmao Biochemical Engineering, în timp ce în Argentina acidul tartric este fabricat pe baza produselor secundare de vinificație, în China, este fabricat prin sinteză chimică. Cu toate acestea, rezultă din Regulamentul nr. 349/2012 că diferențele în ceea ce privește procesele de producție și costurile de producție ale acidului tartric au existat deja atunci când a fost efectuată ancheta inițială⁸⁸. Nu s-a susținut în fața Curții că s-a produs o modificare a costurilor de producție a acidului tartric din Argentina și/sau din China între perioada inițială de anchetă și perioada de reexaminare intermediară. În opinia noastră, rezultă că nu s-a demonstrat că circumstanțele s-au schimbat în sensul articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază.

185. Cu toate acestea, considerăm că Tribunalul nu a motivat în mod adecvat și suficient constatarea de la punctele 135-137 din hotărârea atacată că aplicarea metodei utilizate în ancheta inițială nu ar fi contrară articolului 2 din regulamentul de bază.

186. Observăm că articolul 11 alineatul (9) din regulamentul de bază impune Comisiei să aplice, în toate anchetele de reexaminare, aceeași metodă precum în ancheta inițială, „ținându-se seama de dispozițiile articolului 2, în special de alineatele (11) și (12), și de dispozițiile articolului 17”.

85 Hotărârea din 18 septembrie 2014, Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, punctele 45-49).

86 Hotărârea din 15 noiembrie 2018, CHEMK și KF/Comisia (T-487/14, EU:T:2018:792, punctul 63).

87 A se vedea de asemenea Hotărârea din 16 decembrie 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Consiliul (T-423/09, EU:T:2011:764, punctul 63).

88 Se face referire la considerentul (26) al Regulamentului nr. 349/2012, care prevede că „diferitele procese de producție din Argentina și China și impactul acestora asupra calculării costurilor și a evaluării produsului în cauză au fost deja analizate cu atenție în ancheta inițială”.

187. Observăm că, în cazul în care, precum în speță, nu a existat nicio schimbare a circumstanțelor, nu este suficient, pentru a justifica o schimbare a metodei, ca noua metodă să fie mai adecvată decât prima⁸⁹. În absența unei schimbări a circumstanțelor, o schimbare a metodei este justificată numai dacă fosta metodă contravine articolului 2 sau 17 din regulamentul de bază.

188. Într-adevăr, rezultă din formularea articolului 11 alineatul (9) din regulamentul menționat și din jurisprudența citată la punctul 172 de mai sus că regula generală este aceea că metoda utilizată în ancheta inițială este cea care trebuie aplicată în ancheta de reexaminare și că utilizarea unei metode diferite în ancheta de reexaminare constituie excepția. În cazul în care s-ar considera că poate fi aplicată o nouă metodă în procedura de reexaminare, în lipsa unei schimbări a circumstanțelor, *chiar dacă nu s-a demonstrat că metoda anterioară este contrară articolului 2 sau 17 din regulamentul de bază*, excepția ar deveni regula.

189. În consecință, trebuie stabilit dacă aplicarea în cadrul anchetei de reexaminare a metodei utilizate în ancheta inițială este contrară articolului 2 din regulamentul de bază.

190. Conform jurisprudenței, Consiliului îi revine sarcina să demonstreze că metoda utilizată în ancheta inițială a fost contrară articolului 2 din regulamentul de bază⁹⁰.

191. În fața Tribunalului, Consiliul a susținut că, având în vedere diferențele dintre procedeele de producție a acidului tartric din Argentina și din China⁹¹, nu a putut aplica în ancheta de reexaminare metoda utilizată în ancheta inițială fără a încălca articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, care impune o comparație echitabilă între valoarea normală și prețul de export. Consiliul a susținut că o comparație între, pe de o parte, valoarea normală calculată utilizând prețurile de vânzare pe piața internă din Argentina și bazată astfel pe datele referitoare la procedeul de producție naturală și, pe de altă parte, prețurile de export efective ale celor doi producători-exportatori chinezi, referitoare astfel la procedeul de producție sintetică, ar fi fost inequitabilă.

192. La punctele 135-137 din hotărârea atacată, Tribunalul a respins argumentul Consiliului potrivit căruia aplicarea metodei utilizate în ancheta inițială nu ar permite o comparație echitabilă între valoarea normală și prețurile de export pentru motivul că, în primul rând, în cazul în care comparația ar fi fost inequitabilă, acest lucru ar fi trebuit de asemenea să determine Consiliul și Comisia să modifice taxa antidumping aplicabilă altor producători-exportatori, ceea ce nu au făcut, și, în al doilea rând, acidul tartric fabricat prin sinteză chimică „are aceleași caracteristici și este destinat aceluiași utilizări de bază” precum cel fabricat pe baza produselor secundare de vinificație.

193. Considerăm că Tribunalul nu a putut concluziona că aplicarea metodei utilizate în ancheta inițială „nu este contrară articolului 2 din regulamentul de bază”⁹², bazându-se doar pe aceste motive.

194. În primul rând, faptul că Consiliul nu a modificat taxa impusă celorlalți producători-exportatori cărora nu li s-a acordat SEP nu demonstrează că metoda utilizată în ancheta inițială nu contravine articolului 2 din regulamentul de bază. Acest lucru poate sugera la fel de bine că Consiliul a încălcat această dispoziție prin faptul că nu a modificat taxa impusă celorlalți producători-exportatori cărora nu li s-a acordat SEP. Nu se poate trage nicio concluzie din comportamentul Consiliului cu privire la legalitatea atât a fostei, cât și a noii metode.

89 Hotărârea din 8 iulie 2008, Huvis/Consiliul (T-221/05, nepublicată, EU:T:2008:258, punctul 50).

90 Hotărârea din 8 iulie 2008, Huvis/Consiliul (T-221/05, nepublicată, EU:T:2008:258, punctul 51).

91 A se vedea punctul 184 de mai sus.

92 A se vedea punctul 137 din hotărârea atacată.

195. În al doilea rând, considerăm că, pentru a constata că aplicarea metodei utilizate în ancheta inițială nu ar fi fost contrară articolului 2 din regulamentul de bază, Tribunalul nu poate doar să afirme că acidul tartric fabricat prin sinteză chimică are „aceleași caracteristici și este destinat aceluiași utilizări de bază” precum cel fabricat din produsele secundare de vinificație. Acest lucru se datorează faptului că diferențele dintre procedeele de producție a acidului tartric din Argentina și din China, pe care s-a bazat Consiliul atunci când a afirmat că aplicarea metodei anterioare ar fi incompatibilă cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, au, potrivit considerentului (27) al regulamentului în cauză⁹³, „un impact semnificativ asupra prețurilor și a costurilor”.

196. În plus, observăm că diferențele dintre procedeele de producție constituie motivul pentru care, în regulamentul în cauză, metoda a fost modificată și valoarea normală a fost calculată, în ceea ce privește producătorii-exportatori cărora li s-a refuzat SEP, nu pe baza prețurilor de vânzare pe piața internă din Argentina, ci prin utilizarea costurilor de producție din Argentina⁹⁴. În consecință, considerăm că, în măsura în care Consiliul se bazează pe diferențele dintre procedeele de producție pentru a arăta că aplicarea metodei anterioare în cadrul anchetei de reexaminare ar fi fost ilegală, Tribunalul ar fi trebuit să examineze nu numai dacă aceste diferențe făceau inechitabilă comparația dintre valoarea normală și prețurile de export, ci și dacă aceste diferențe împiedicau utilizarea prețurilor de vânzare pe piața internă din Argentina pentru calculul valorii normale. Numai în cazul în care Tribunalul ar fi constatat că, în pofida diferențelor dintre procedeele de producție, prețurile de vânzare pe piața internă din Argentina puteau fi utilizate pentru a calcula valoarea normală, ar fi putut concluziona că aplicarea metodei anterioare nu ar fi fost contrară articolului 2 din regulamentul de bază și, în consecință, Consiliul nu putea aplica o nouă metodă în regulamentul în cauză.

197. Este adevărat că Consiliul, care are sarcina de a demonstra că aplicarea metodei anterioare ar fi nelegală, a susținut în fața Tribunalului doar că diferențele dintre procedeele de producție nu ar permite comparația echitabilă impusă de articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază; acesta nu a susținut că diferențele respective ar împiedica utilizarea prețurilor de vânzare pe piața internă din Argentina la calculul valorii normale. Cu toate acestea, considerăm că cele două probleme sunt legate, după cum reiese din considerentul (42) al din regulamentul în cauză, potrivit căruia „[î]ncercarea de a efectua același calcul *utilizând prețurile de la vânzările interne din Argentina* și apoi ajustarea valorii normale și/sau a prețului la export în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază nu ar fi reprezentat o comparație corectă”⁹⁵.

198. Rezultă că Tribunalul nu a motivat în mod adecvat și suficient constatarea de la punctul 137 din hotărârea atacată că aplicarea metodei utilizate în ancheta inițială nu ar fi contrară articolului 2 din regulamentul de bază.

199. După cum susține Comisia, nu se poate pretinde că articolul 11 alineatul (9) din regulamentul de bază trebuie interpretat în sensul că cerința ca aceeași metodă să fie aplicată în ancheta inițială și în cea de reexaminare nu se referă la metoda aplicată în procedura inițială *în ansamblu*, ci la metoda utilizată în procedura inițială pentru *fiecare producător-exportator*.

⁹³ A se vedea punctul 184 de mai sus.

⁹⁴ Potrivit considerentului (27) din regulamentul în cauză, „*având în vedere diferența dintre metoda de producție din Argentina și din [China], care are un impact semnificativ asupra prețurilor și costurilor, s-a decis să se construiască valoarea normală, în loc să se utilizeze [...] prețurile] de vânzare pe piața internă [din Argentina]*”. Sublinierea noastră.

⁹⁵ Sublinierea noastră.

200. Dacă acesta ar fi cazul, în ancheta de reexaminare ar trebui să se stabilească valoarea normală, în ceea ce privește cei doi producători-exportatori chinezi, pe baza prețurilor lor efective de vânzare pe piața internă⁹⁶. Acest lucru ar fi totuși contrar articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, având în vedere că, potrivit anchetei de reexaminare, cei doi producători-exportatori chinezi nu mai sunt eligibili pentru SEP. Astfel, Consiliul ar putea aplica o nouă metodă fără a încălca articolul 11 alineatul (9) din regulamentul de bază⁹⁷.

201. Cu toate acestea, articolul 11 alineatul (9) din regulamentul de bază nu poate fi interpretat, în opinia noastră, în sensul că cerința de a aplica, în ancheta de reexaminare, metoda aplicată în ancheta inițială se referă la metoda utilizată pentru *fiecare producător-exportator*. În primul rând, modul de redactare a dispoziției menționate contravine acestei interpretări, având în vedere că aceasta impune aplicarea aceleiași metode utilizate în „ancheta care a avut ca rezultat impunerea taxei”. Prin definiție, o anchetă se referă la toți producătorii-exportatori ai produsului în cauză. Nu există nimic în modul de redactare a articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază care să sugereze că trebuie să se țină seama de situația individuală a producătorilor-exportatori. În al doilea rând, deși, „pentru a asigura o mai mare coerență orizontală”, Comisia a propus abrogarea articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază, ținând seama printre altele de faptul că „a condus uneori la continuarea utilizării unor metodologii care sunt, în mod evident, depășite”⁹⁸, această dispoziție nu a fost abrogată. Acest lucru sugerează o interpretare largă a normei prevăzute la articolul 11 alineatul (9) din regulamentul de bază. Astfel, această regulă s-ar aplica metodei utilizate în ansamblul anchetei, iar nu metodei utilizate pentru fiecare producător-exportator.

202. Rezultă că se impune admiterea primului aspect al motivului unic și anularea hotărârii atacate.

203. Din motive de exhaustivitate, vom examina totuși pe scurt cel de al doilea și cel de al treilea aspect ale motivului unic.

204. În cadrul celui de al doilea și al celui de al treilea aspect ale motivului unic, Changmao Biochemical Engineering susține că Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a constatat, la punctele 139-141 din hotărârea atacată, că faptul că aceeași valoare normală se aplică tuturor producătorilor-exportatori cărora li s-a refuzat SEP elimină orice distincție între producătorii-exportatori cooperanți și cei necooperanți.

205. În opinia noastră, cel de al doilea și cel de al treilea aspect ale motivului unic nu pot fi admise.

206. La punctele 139-141 din hotărârea atacată, Tribunalul a respins argumentul Consiliului potrivit căruia, în cazul în care valoarea normală ar fi calculată pe baza prețurilor de vânzare pe piața internă din Argentina în ceea ce privește, pe de o parte, cei doi producători-exportatori chinezi cooperanți și, pe de altă parte, ceilalți producători-exportatori necooperanți, acest lucru ar înlătura orice distincție între producătorii-exportatori cooperanți și cei necooperanți. Potrivit Tribunalului, ar exista în continuare o distincție, având în vedere că producătorilor-exportatori cooperanți li se poate acorda un tratament individual în temeiul articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază, în timp ce producătorilor-exportatori necooperanți nu li se poate acorda un astfel de tratament.

⁹⁶ A se vedea punctul 173 de mai sus.

⁹⁷ Articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază prevede că, în cazul importurilor care provin din țări care nu au economie de piață, valoarea normală se stabilește pe baza prețului sau a valorii construite într-o țară terță care are economie de piață sau, în cazul în care aceste lucruri nu sunt posibile, în orice alt mod rezonabil. Cu alte cuvinte, în această situație, valoarea normală nu poate fi determinată pe baza prețurilor de vânzare pe piața internă din țara în cauză care nu are economie de piață.

⁹⁸ Punctul 2.6.2 din Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European din 10 aprilie 2013 privind modernizarea instrumentelor de protecție comercială – Adaptarea instrumentelor de protecție comercială la necesitățile actuale ale economiei europene [COM(2013) 191 final]. A se vedea de asemenea articolul 1 alineatul (5) litera (b) din Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a [regulamentului de bază] și a Regulamentului (CE) nr. 597/2009 al Consiliului privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene, prezentată la 10 aprilie 2013 [COM(2013) 192 final].

207. În măsura în care Changmao Biochemical Engineering susține că faptul că producătorii-exportatori cooperanți pot beneficia, spre deosebire de producătorii-exportatori necooperanți, de un tratament individual, nu permite o distincție între producătorii-exportatori cooperanți și cei necooperanți *în ceea ce privește calculul valorii normale*, acest argument este inoperant. Este adevărat că, în cazul în care unui producător-exportator i se acordă un tratament individual în temeiul articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază, se aplică valoarea normală la nivelul întregii țări aplicabilă tuturor producătorilor-exportatori cărora nu li s-a acordat SEP, deși o marjă antidumping individuală este calculată pe baza prețurilor efective de export ale respectivului producător-exportator. Cu toate acestea, problema analizată la punctele 139-141 din hotărârea atacată nu este dacă se aplică aceeași valoare normală tuturor producătorilor-exportatori cărora nu li s-a acordat SEP, indiferent dacă au cooperat sau nu. Aceasta se aplică și Tribunalul recunoaște acest lucru. Problema este dacă, *deși se aplică aceeași valoare normală*, tratamentul individual permite, cu toate acestea, să se facă o distincție între producătorii-exportatori cooperanți și cei necooperanți.

208. În măsura în care Changmao Biochemical Engineering susține că nu se aplică aceeași valoare normală tuturor producătorilor-exportatori cooperanți cărora li s-a refuzat SEP *în cazul în care aceștia au procedee și costuri de producție diferite*, acest argument este de asemenea inoperant, pentru aceleași motive.

209. În concluzie, primul aspect al motivului unic trebuie admis. În consecință, hotărârea atacată trebuie anulată pentru acest motiv.

210. În opinia noastră, Curtea nu este în măsură să soluționeze în mod definitiv litigiul în temeiul articolului 61 din statut. Soluționarea litigiului implică o nouă evaluare a circumstanțelor cauzei, având în vedere considerentele expuse la punctele 185-198 de mai sus, o evaluare pe care Tribunalul este mai bine plasat să o realizeze.

211. În consecință, prezenta cauză trebuie trimisă spre rejudecare Tribunalului pentru ca acesta să analizeze dacă aplicarea, în cadrul anchetei de reexaminare, a metodei utilizate în ancheta inițială ar fi contrară articolului 2 din regulamentul de bază. În continuare, în cazul în care ar constata că acesta este cazul și că, în consecință, Consiliul ar putea aplica o nouă metodă în cadrul anchetei de reexaminare fără a încălca articolul 11 alineatul (9) din acest regulament, Tribunalul ar trebui să analizeze celelalte motive invocate în fața sa.

VII. Cu privire la cheltuielile de judecată

212. Întrucât cauza este trimisă spre rejudecare Tribunalului, se impune ca cererile privind cheltuielile de judecată aferente recursului principal să se soluționeze odată cu fondul.

213. În schimb, Curtea trebuie să statueze cu privire la cheltuielile de judecată aferente recursului incident.

214. Potrivit articolului 138 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din regulamentul respectiv, în cazul în care părțile cad, fiecare, în pretenții cu privire la unul sau mai multe capete de cerere, fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată. Totuși, în cazul în care împrejurările cauzei justifică acest lucru, Curtea poate decide ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, o parte să suporte o fracțiune din cheltuielile de judecată efectuate de cealaltă parte.

215. În prezenta cauză, Comisia a căzut în pretenții în măsura în care a solicitat Curții să anuleze hotărârea atacată, pentru motivul că Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a constatat că Distillerie Bonollo a fost vizată în mod direct de regulamentul în cauză, dar a avut câștig de cauză în măsura în care a solicitat Curții să anuleze punctul 2 din dispozitivul hotărârii atacate, în măsura în

care acesta obligă Consiliul să ia măsurile necesare pentru punerea în aplicare a acestei hotărâri. Întrucât Distillerie Bonollo a solicitat obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, se impune obligarea acesteia să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, patru cincimi din cheltuielile de judecată efectuate de Distillerie Bonollo, în timp ce Distillerie Bonollo trebuie să suporte o cincime din propriile cheltuieli de judecată.

216. Potrivit articolului 140 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, deopotrivă aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, Consiliul, care a intervenit în procedura privind recursul incident, trebuie să suporte propriile cheltuieli de judecată aferente recursului incident.

217. În temeiul articolului 184 alineatul (4) din Regulamentul de procedură, în cazul în care un intervenient în primă instanță participă la procedura de recurs, Curtea poate decide ca acesta să suporte propriile cheltuieli de judecată. Întrucât Changmao Biochemical Engineering a participat la recursul incident, aceasta trebuie să suporte propriile cheltuieli de judecată aferente recursului incident.

VIII. Concluzie

218. În consecință, solicităm Curții să dispună:

- anularea Hotărârii din 3 mai 2018, Distillerie Bonollo și alții/Consiliul (T-431/12, EU:T:2018:251);
- trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene;
- soluționarea cererilor privind cheltuielile de judecată aferente recursului principal odată cu fondul;
- admiterea recursului în măsura în care prin intermediul acestuia se solicită Curții anularea punctului 2 din dispozitivul Hotărârii din 3 mai 2018, Distillerie Bonollo și alții/Consiliul (T-431/12, EU:T:2018:251), în măsura în care acesta obligă Consiliul Uniunii Europene să ia măsurile necesare pentru punerea în aplicare a acestei hotărâri;
- respingerea în rest a recursului incident;
- obligarea Comisiei Europene să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, patru cincimi din cheltuielile de judecată efectuate de Distillerie Bonollo SpA, de Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, de Distillerie Mazzari SpA și de Caviro Distillerie Srl aferente recursului incident;
- obligarea Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA și Caviro Distillerie Srl să suporte o cincime din propriile cheltuieli de judecată aferente recursului incident și
- obligarea Consiliului Uniunii Europene și a Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd să suporte propriile cheltuieli de judecată aferente recursului incident.